

● În acest număr ● În
paginile ● În acest nu
măr 3-4 ● În
păgi nile
● În acest număr ● În
paginile ● În acest

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXII, SERIA II,
NR. 5343

6 PAGINI - 25 BANI

SÎMBĂȚĂ
23 IULIE 1966

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ÎN PREAJMA „ZILEI CONSTRUCTORULUI“

ȘCOALA ȘANTIERULUI

„Potrivit de statură, ochi
pătrunzător, mișcări tuși,
energie. O simplă încercare
de a schița portretul șefului
de brigadă de mozaicari de la
șantierul 4 al Întreprinderii de
construcții nr. 1 din Capitală.
Simplă încercare, deoarece
Constantin Tulea e un inepuizabil,
prezența lui fiind acolo unde
greul muncii o cere.

— Când mi s-a încredințat
conducerea brigăzii de mozaicari
am simțit o strângere de inimă.
Sînt eu pregătit pentru această sar-

„A fi constructor reprezintă un
titlu de onoare și, în același timp,
o mare răspundere de care tre-
buie să ne dovedim demni în
fiecare zi la planșeta, pe schele
sau în laboratorul de cercetări“

(Din „CHEMAREA CONȘĂTĂRII
PE TĂRĂ A LUCRĂTORILOR
DIN CONSTRUCȚII“)

cina? Această întrebare
m-a frământat un timp, dar
saturile și îndemnul celor
din jur m-au ajutat treptat
să-mi organizez munca și să
fiu prezent în fruntea
brigăzii la cele mai

importante lucrări ale
șantierului.
— Tovarășe Tulea, cînd
primim mozaic?
— Cînd vor sosi mașinile.
Totul e pregătit?
— Da.
— Ridicăm un impunător
complex școlar pentru
industria ușoară. Brigada
de mozaicari cuprinde 22
de tineri. În întrecerea cu
celelalte formații de lucru,
nu o dată am obținut cali-
ficate meritorii.

Pe adresa brigăzii a sosit
zilele trecute o ilustrată de
la Ion Stoica, un priceput
mozaicar. Intr-un colț no-
tase: „Vă mulțumesc pentru
sprijin acordat. Aici, la
muncă e minunat, dar
tot mai bine e lîngă voi. Pe
curînd“.

Constantin Tulea ne dă
PETRE GHEORGHIU

(Continuare în pag. a V-a)

Șiftiva din membrii brigăzii de mozaicari de la șantierul 4 I.G.M. 1

ION MUNTEANU lucrează ca zidar pe șantierul de construcții al carierei Gheorgheeni-Cluj. Lichipa sa și-a luat angajamentul de a termina lucrările la blocul 14 înainte de termenul fixat.

Foto: N. PĂRĂCAN

ALEXANDRU PĂUNESCU se numără printre muncitorii turnătoriei mixte a Combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ Galați.

Foto: N. STELORIAN

Regiunea Dobrogea a terminat recoltarea grîului

După regiunea Galați în care zilele trecute s-a încheiat recoltarea grîului, o altă regiune — DOBROGEA — a anunțat terminarea recoltării și treierării. Această importantă lucrare se apropie de sfîrșit în încă cinci trusturi Gostat, printre care Călărăși, Simnicolau Mare și Urziceni, precum și în cooperativele agricole din regiunile București și Ploiești. În Banat și Oltenia, grîul a fost strîns în proporție de peste 80 la sută.

În întreaga țară, potrivit datelor Consiliului Superior al Agriculturii, pînă la 21 iulie, grîul a fost recoltat de pe aproape 2.200.000 hectare, ceea ce reprezintă 70 la sută din suprafața cultivată.

Deși în ultimele zile s-au intensificat arăturile se desfășoară sub posibilitățile existente în prezent în regiuni, cînd după terminarea recoltării, un însemnat număr de tractoare pot efectua din plin această lucrare. Buna organizare a transportului paletelor și folosirea intensă a tractoarelor vor asigura grăbirea arăturilor care în prezent se pot face în bune condiții în toate regiunile.

(Agerpres)

În tabără, la Timișul de Sus

Bacalaureat

1966

Promoția '66 a liceenilor din țara noastră a trăit, nu de mult, un eveniment de covîrșitoare importanță: examenul de bacalaureat. Majoritatea candidaților au demonstrat că merită cu prisosință această atestare pentru modul cum și-au făcut prezente maturitatea cunoștințelor, virtuțile cetățenești, trăinicia și frumusețea idealurilor. Și nici nu putea fi altfel: școala, familia, organizația U.T.C., întreaga noastră viață i-a crescut în convingerea că viața le cere și are nevoie de cunoștințele lor. Calificativele obținute, diploma de bacalaureat le atestă dreptul cucerit în atîția ani de școală de a pătrunde în viața noastră socialistă prin intrarea principală.

Legat de tradițiile învățămîntului liceal românesc — bacalaureatul a însemnat dintotdeauna la noi o piatră de hotăr în formația tînrului intelectual. Am scotit util — atît pentru viitorii candidați, cît și pentru școală — să ne adresăm unor președinți de comisii, cadre didactice cu îndelungată experiență, prin redactorul nostru, FLORICA POPA, cu rugămîntea de a-și contura punctele de vedere asupra modului de organizare și desfășurare a sesiunii '66 a examenului de bacalaureat, asupra pregătirii candidaților. Publicăm astăzi opiniile tovarășului

Prof. univ. Constantin Ionescu-Bujor:

Formă finală a procesului de învățămînt din liceu, examenul de bacalaureat verifică nu atît cantitatea cunoștințelor absolvenților învătate după noțiile sau din manuale, cît mai ales gradul în care cunoștințele lor au fost înțelese și asimilate, capacitatea absolvenților de a interpreta fenomenele și corelațiile acestora, de a gândi just asupra problemelor și de a exprima corect gîndirea, nivelul deprinderilor de aplicare a cunoștințelor, felul în care absolvenții leagă teoria învățată de viață, orizontul cultural general. Examenul de bacalaureat trebuie să ilustreze și aria preocupărilor absolventului privitoare la viața culturală și științifică contemporană și cu deosebire a țării noastre, cunoașterea concretă a marilor realizări socialiste din patria noastră, a frumusețelor patriei, a trecutului ei, a creațiilor poporului nostru.

Firește că direcția conțin-

PUNCTE
DE
VEDERE

utul examenului de bacalaureat influențează conținutul activității didactice din liceu, orientează munca individuală de elevilor, stilul pregătirii lor. Rezultatele examenului de bacalaureat din acest an obținute de elevii liceului „L. Caragiale“ din București, la comisia din care am făcut parte, au fost bune. Peste 50 la sută dintre candidații au obținut medii peste 7. Aceste rezultate arată că personalul didactic al școlii a depus eforturi serioase pentru a da elevilor o pregătire de nivel ridicat. Am apreciat pozitiv și

(Continuare în pag. a V-a)

INTR-UN SAT CU NUME DE CÎNTEC

Nu demult oamenii din Dor Mărunt, în urma unei inundații, s-au adunat ca la o comandă în cîmp, la digul amenințat de ape și au reușit să salveze recolta amenințată. O recentă întâmplare — poate nu cea mai semnificativă de-a lungul celor șaisprezece ani de existență a cooperativei agricole „Viața Nouă“ din Dor Mărunt, raionul Lehliu — ce a subliniat una din trăsăturile fundamentale ale gîndirii omului nou — devotațiunea pentru proprietatea obștească, pentru tot ce este al întregii colectivități și generează bunăstare.

În dinamica lor, cifrele vorbesc de la sine, marcînd concret spirala gîndirii și puterii de acțiune a oamenilor, a tot ceea ce a existat în această așezare cu nume de vers de cîntec prinsă în geografia Bărăganului. La constituire — cîteva animale, azi — 600 vaci furajate, 3.700 de oi și aproape 1.500 de porci; sub o sută de mii valoarea averii obștești la sfîrșitul anului trecut; electri-

ficare; la tot a doua casă radio sau televizor. Producțiile — și ca urmare directă, nivelul de trai al țărănilor din Dor Mărunt — au crescut necontenit. O mie două sute de kilograme de grîu și o mie opt sute kilograme porumb la hectar în '51 — 3.320 kg. grîu, 4.532 kg. porumb boabe, 2.450 kg. floarea-soarelui și 32 tone sticle de zahăr la hectar anul trecut; 42 lei valoarea zilei-muncă.

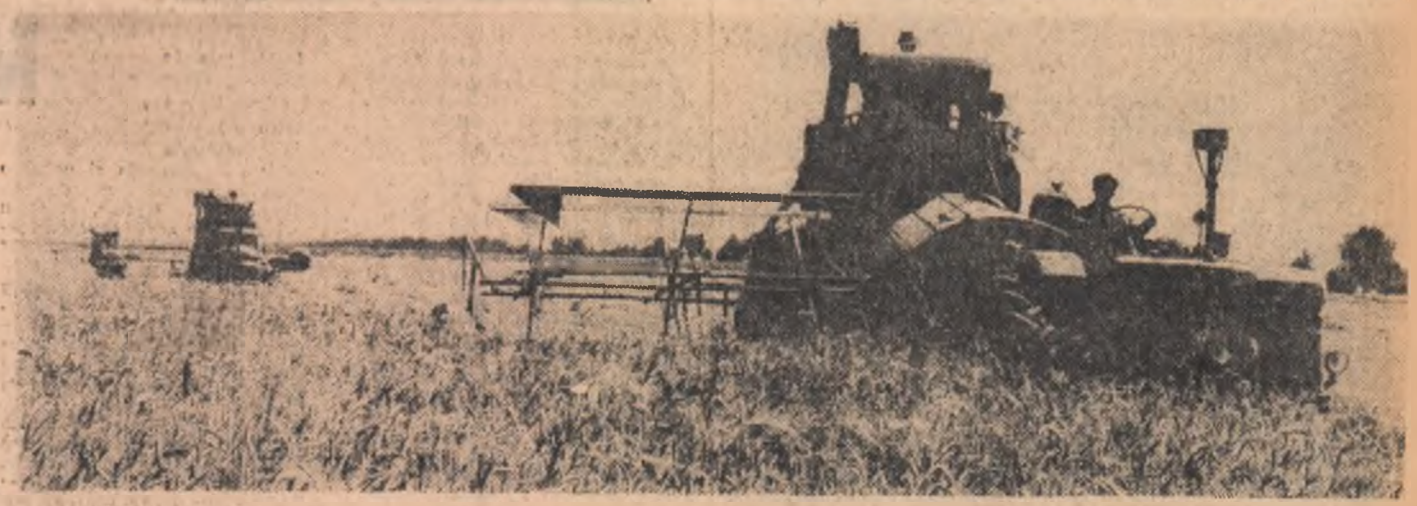
— Mereu am căutat să dezvoltăm la oameni simțul ordinii, al disciplinei și al curiozității pătrunderii în tainele noului — remarcă tovarășul președinte Constantin Popa. Fiecare țărăn este un sirguincios elev; „Viața Nouă“ devenind în același timp un „punct“ de sprijin al Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea. S-au desfășurat experiențe pe tarlale cu scopul urmării agrotehnicii și fitotehnicii fiecărei palme de pămînt, a soiurilor și hibridurilor. Am cercetat noi, dar, așa cum ne învață partidul, interesin-

du-ne de experiența bună a unităților agricole vecine, am preluat tot ceea ce ne-a interesat în sensul organizării muncii, al stimulării inițiativelor bune și al măririi eficienței fiecărui leu investit.

„Mergem în cîmp. Străbatem uriașul laborator unde se plămădesc recoltate. Culturi excepționale. Am văzut loturile demonstrative unde migălește bătrînul Dumitru Angelescu. Un adevărat antrenor și arbitru în același timp. Răspundînd prin fapte sarcinilor subliniate la cel de-al IX-lea Congres al partidului, pe parcele de ordinul metrilor pătrați „acoperind“ toată suprafața cooperativei agricole se întrec în producție — bineînțeles — nu mai puțin de zece hibridi dubli de porumb și sorg, cinci soiuri de grîu, diferite linii poliploide de sticle. Totul se studiază în condițiile cooperativei agricole. Experiența le-a

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a V-a)

„Spicul cîi vrabia, paui cîi trestia“, tîlă ce se poate spune cel mai exact despre laururile de grîu ale cooperativei agricole de producție din comuna Atumați, regiunea București, unde mecanizatorul de la S.M.T. Chitila, recoltează de-acum ultimele tarlale

TELEGRAME

Excelenței Sale
Domnului
GAMAL ABDEL NASSER
Președintele
Republicii Arabe Unite
CAIRO

În numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, adresez Excelenței Voastre, cu ocazia zilei naționale a Republicii Arabe Unite, sincere felicitări și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală. Urez, de asemenea, poporului Republicii Arabe Unite prietene, noi succese pe drumul dezvoltării patriei sale.

Îmi exprim convingerea că bunele relații stabilite între Republica Socialistă România și Republica Arabă Unită vor continua să se dezvolte în interesul ambelor popoare și al păcii în lume.

CHIVU STOICA
Președintele
Consiliului de Stat al
Republicii Socialiste România

Cu ocazia zilei naționale a Republicii Irak, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica a adresat șefului statului irakian, generalul Abdul Rahman Mohammad Aref, o telegramă de felicitare.

În răspunsul său, generalul Abdul Rahman Mohammad Aref a mulțumit pentru felicitări și a adresat cele mai bune urări președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și poporului român.

...DAR PROMISIUNILE AU FOST MAI MARI

Feldioara de astăzi este un atribut al hărniciei și bunăstării locuitorilor săi. Deși comună, a căpătat în ultimii ani (ca multe alte comune ale țării dealfele) cel puțin unul din atributele orașului modern: locuințe aerate (un cartier numărînd cîteva sute de case noi), dispuse într-o simetrie odihnitoare de ochiul unui arhitect priceput (șăvănii cooperatori și muncitorii ce aici) familiarizat cu formulele foloștrii adecvate a spațiului, înscrind în el detaliile de un efect neașteptat. Amatorul de statistici, prezent pe cărțile cooperativei agricole, la fabrica de cărămizi „Reconstrucția“ neîntînd de liceul înființat acum cîțiva ani ar trece la rubrica „virșei tinere“ o cifră reprezentînd mai bine

de jumătate din populația comunei (peste 5.000 de locuitori). Cunoșcîndu-l pe o parte din ei la locul de muncă, succesele și preocupările lor m-am interesat cum își petrec timpul liber, ce acțiuni întreprind pentru a-l valorifica. Prilejul s-a ivit. A doua zi, duminică la ora zece fanfara comunei, atacînd un marș tîneresc, a pornit în fruntea a sute de tineri din comuna Feldioara și din comunele alăturate: Brad, Araci, Hăghig, Iărăși, spre locul unde urma să aibă loc „Festivalul tineretului“.

Despre modul cum a fost pregătit acest festival mi-a vorbit tov. Aurel Marcu, delegat din partea Comitetului regional Brașov al U.T.C. delegat să sprijine buna desfășurare a acestei acțiuni cu larg ecou în rîndul tinerilor. — În primul rînd am luat legătura cu Consiliul U.C.F.S. raional Sf. Gheorghe, cu comitetul raional pentru cultură și artă, cu sînatul * poporan comunal pentru a pregăti desfășurarea în bune condiții a programului. Partea sportivă a programului va fi asigurată prin participarea unor echipe de gimnastică, lupte, handbal, box, volei; ale asociațiilor din Araci, Bod, Feldioara, Sf. Gheorghe. Repetițiile s-au desfășurat sub îndrumarea instructorilor metodiști de specialitate, așa încît credem că va fi o duminică cultu-

NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a V-a)

SPECTACOLE EXPERIMENTALE, CĂRȚI DE TEATRU

Aminteam, într-unul din articolele trecute, de „cozile” de la casele de bilete ale teatrelor noastre. S-ar părea că, față de avalanșa publicului la teatru, nu mai trebuie nimic făcut pentru atragerea spectatorilor și, poate, nu mai e nevoie nici de eforturi de înnoire, de perfecționare; de vreme ce lumea vine, înseamnă că e satisfăcută. Eroare! Aceasta înseamnă că lumea noastră vrea teatru, și atât, — ceea ce e foarte mult. În privința satisfacerii artistice, se mai poate discuta. Cu cât același spectator frecvențează mai des teatrul, cu atât și se dezvoltă, prin treptată cunoaștere și spiritul critic, exigențele sale, prin rafinare treptată, cresc. Apoi, dacă publicul nostru de azi vrea teatru, trebuie să facem tot ce e în putință, să-l învățăm și generațiile tinere. Cu alte cuvinte, să împiedicăm viața preunei oboseli, a unei anume saturații în setea de teatru a publicului.

de Lascăr Sebastian

cele ale neuitatului Victor Ion Popa, de cele prelungite pînă după 1944 de Ion Sava. Nu tăgăduim că s-au făcut și încercări recente, foarte recente. Și cu succes. Cu atât de frumos succes, încît te întrebi nedumerit de ce au fost sistate.

În ultimul timp, s-a vorbit la noi destul de stăruitor despre cartea de teatru și n-a fost nimeni jenat să arate penuria în care ne aflăm în această privință. Cartea de teatru poate fi și ea — și este — un admirabil mijloc de știință a gustului, ca și de informare generală asupra problemelor și chiar tehnicilor teatrale. E drept că s-au publicat nu puține „amintiri” din teatrul depănat de unele din cele mai de seamă figuri ale teatrului nostru, mai vechi și mai noi. S-a tipărit „Istoria teatrului universal” de Ion

DECALOGUL SPECTATORULUI (VIII)

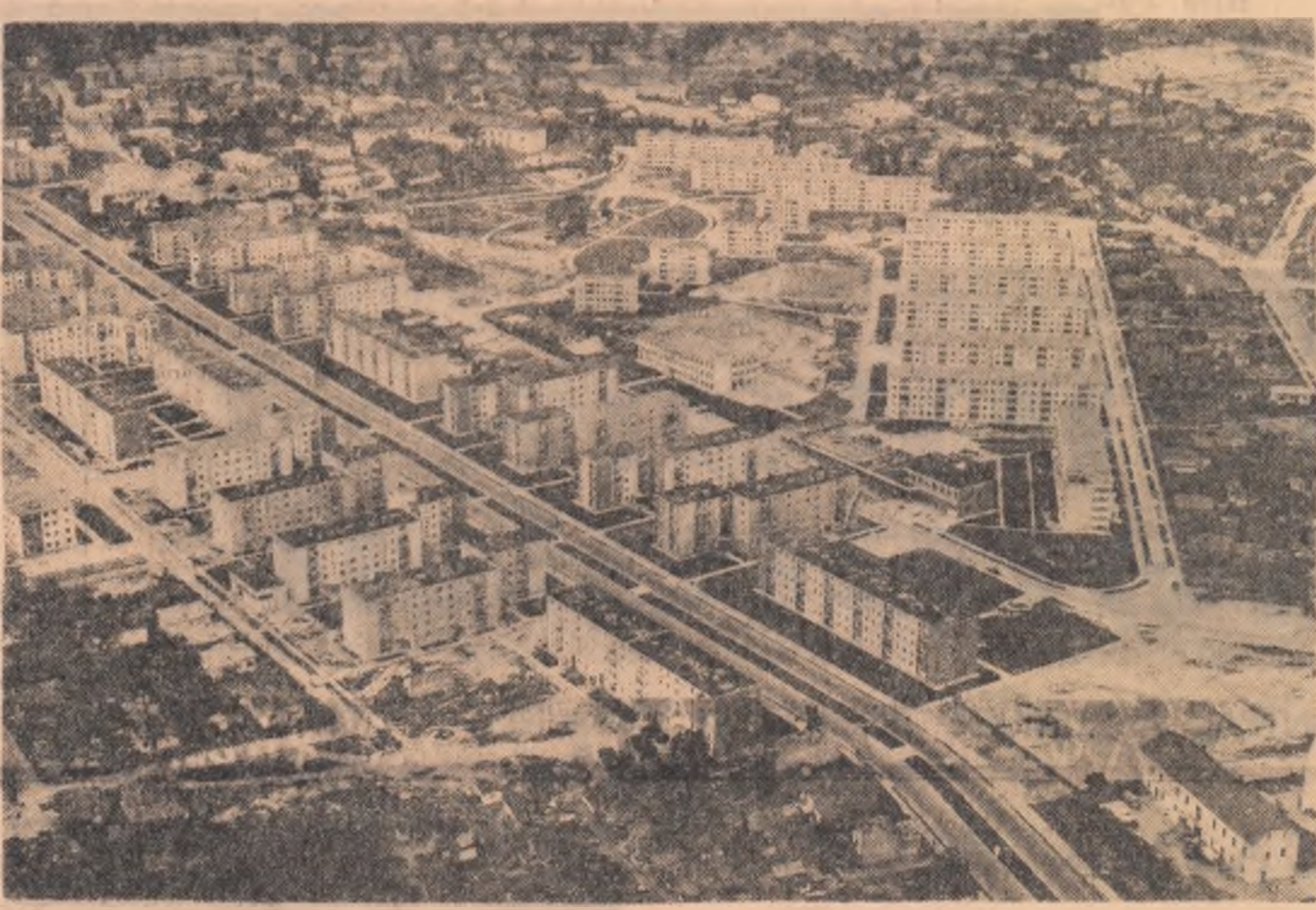
Zamfirescu, alta de Octav Gheorghiu, s-a început tipărirea „Istoriei teatrului românesc”. Au văzut lumina zilei și câteva lucrări atingînd unele sectoare speciale, tratate filozofice, ale artei teatrale. Toate — numai lucrări admirabile. Dar să fie ele îndestulătoare? Cu deosebire tineretului este interesat în modul cel mai viu să pătrundă tainele specifice ale acestei arte străvechi care e teatru. Cartea, nu voluminoasă, nici încărcată de „savantisme”, care — împedează, firesc, simplul — să ajute la cunoașterea secretelor, ne lipsește încă. Ar fi prea mare efortul să se alcătuiască o colecție care să trateze despre punerea în scenă, interpretarea actoricească, decoruri, lumină, grimă, costum, stiluri etc. Dar o cărticică despre spectatori și comportarea lui la teatru?

Referitor la tipărirea textelor dramatice, de asemenea, nu

ne putem arăta deplin satisfăcuți. Dacă un Shakespeare sau un Moliere sau un Schiller s-au văzut traduși aproape în întregime, iar recent Sophocle în excelentă traducere a lui George Fotino, ediții reperate epuizate și deloc reîmpărite, cum rămîne cu Eschil, Euripide, Plaut, Terențiu, teatrul medieval, teatrul Renasterii italiene Calderon, pînă la Goethe, Beaumarchais, Ibsen, Shaw și Pirandello? Ceea ce a apărut din Lope de Vega sau Goldoni e nemulțumitor. Iar un volum antologic din Aristofan din care lipsește „Lysistrata”, și acela din Shaw din care lipsește „Om și Supra-om” și „Sfînta Ioana” ne îndreptățesc să nu le numim alcătuituri complete. Ni se anunță o antologie din Ibsen, asupra căreia nutrim speranțe bune. De curînd, a apărut în „Biblioteca pentru toți” un volum cu totul strănu, cuprinzînd două comedii de Terențiu, o tragedie de Seneca și alta atribuită lui Seneca. Volumul e derutant, ca unul care ar include „Ialaltă”, „Franzulele” de Faccà, „Cocoșul negru” de Victor Eftimiu, chip că autorii sînt amîndoi români și au scris în versuri. Terențiu se află la începuturile dramaturgiei latine, iar Seneca, trăind în perioada decadentei, nici nu este dramaturg și nici pretenția de-a fi n-a avut-o. Tragediile lui n-au fost scrise spre reprezentare, nici n-au fost prezentate: sînt filozofice stocă dialogate. Dar să te grăbești și mai publica și un pseudo-Seneca?

Sînt în cele succint exprimate în rîndurile de față câteva observații care tind de fapt, spre un deziderat unic: cartea de teatru — indispensabilă educației estetice a tînrului spectator — să fie cu rigurozitate și consecvență științifică editată, după un plan de perspectivă avînd la baza alcătuirii sale criterii mai ferme.

Pentru consolidarea gustului artistic, pentru o justă orientare a tînrului spectator, să joace oare vreun rol, cit de cit folositor și cronică teatrală? Rolul ei este deosebit de important. Dar despre aceasta — rînduri următoare.

CONCURSUL NOSTRU

CUNOAȘTEȚI ACEASTĂ IMAGINE?

SUS
Imagine dintr-un oraș situat în apropierea unei din cele mai importante construcții ale cîincinalui care va intra curînd în funcțiune

STINGA
„Elemente” ale unui vestit grup sculptural-arhitectonic

„Scinteia tineretului”
CUPON DE PARTICIPARE NR. 12

NUMELE ȘI PRONUMELE	.....
PROFESIA	.....
REGIUNEA	.....
RAIUNUL	.....
COMUNA	.....
STRADA	.....
NR.	.....

CASA DIN HORDOU

Lecțiile de geografie, de istorie, de frumos, lecțiile de cunoașterea patriei, se adaugă cu o altă lecție, în ciclul de înodătură, la universitatea drumetiei, frecventată de tînrul tineri în zilele noastre; se adaugă cu lecția cîinstirii poporului care a dat atîția oameni de valoare. Căci nimic nu apare mai frumos și mai

spiritualizat, cu ochii atenți, luminați dinăuntru, de-o infinită blîndețe...
Iată cărările împletite care duceau la moara cu plopi; iată locul la riu, unde nevestele spală ruje și fetele își cîntă dragostele.
De la peisajul în care pătrund sentimentele sănătoase ale poporului, la „balade și idile” — adevărat roman al pietii, iubirii și durerilor satului — pînă la cîntecele de război care dezvăluie eroismul omului simplu și pînă la revolta din „Noi vrem pămînt” — Coșbuc a creat o întreagă biografie lirică a poporului său, cu accente viguroase, încărcate de semnificații istorico-sociale.
Întîrzi în casa poetului George Coșbuc, înțelegînd că oamenii de seamă ai poporului, pe care acesta îi recunoaște, prin decenii și veacuri, fii ai săi, omagîindu-le memoria, au reprezentat, într-o anumită epocă, poporul înșuși, cu toate bucuriile, suferința și idealurile sale.
Este o lecție înalțătoare, de patriotism, pe care (i-o dau, deopotrivă, frumusețea patriei și aceste popasuri, în casele memoriale și muze, toate întregind spiritualitatea poporului nostru.

...tul cu scoarțe negre și mari trandafiri roșii, între masa, scaunele, ceasul tăcut și stergărele prînse de pereți.
Te oprești în fața portretului care-l înfățișează pe Beadea George Coșbuc — așa cum îl numea Mihail Sadoveanu — omul subțire la chip, cu barbă ascetică, frunte largă, chip

VIRSTELE ORAȘULUI

La ceasul dimineții, din ceruri nîmbate și împelmezii, orașul se ridică întreg, monumental.
Tînrul arhitect îl contempla. Se afla la etajul cel mai înalt al unui bloc nou, proiectat de generația sa, reprezentantă unei alte vîrste a țării și orașului.
Asculta, de-acolo, de sus, timpul orașului adunat într-o singură bătăie de orologiu care înseamnă prezentul. Iar lui, reprezentantul acestei contemporaneității, îi era dat să converseze cu veacurile, începînd din ceasul acela, în limbajul traic, al tuturor timpurilor și oamenilor, zidind pentru oameni.
Răsună orga severă a goticului și-aceea echilibrat arhitectonică a renesanțismului; și se auzea partitura plină de strălucire a barocului, alături de aceea monumentală, greoaie, a epocii imperiului; stilurile arhitectonice conversau acum, din depărtări de timp, vecine pe aceeași străzi zidite, între Feleac și Cetățuia, între Someș și pietețele vaste.
Tînrul arhitect asculta.

ACOLO UNDE CHEAMĂ TULNICELE (II)

Florența Albu

care în 1892 întocmiseră memorandumul adresat împăratului de la Viena...
Monumente și epoci, ziduri aureolate de truda și jertfa atîtor oameni, de-a lungul vremii!
Pentru că în aceste stiluri, în frumusețea grandioasă, trufașă, alături de mizeria cartierelor mîrginașe trebuie descifrată istoria, istoria Tran-

silvaniei, lupta ei pentru eliberarea națională, martiriul lui Horia, mîntul ridicat de pe aceste pămînturi, strădania și jertfa unui șir de luptători, gînditori și artiști. Stilurile arhitectonice au sintetizat în piatră ceea ce istoria a sintetizat în documente. În cicatriza cea zidurilor, în urma daltei, în singele și aurul frescelor, stă prețul frumuseții învingătoare.
A construi astăzi, înseamnă a afirma noul ideal de viață și frumusețe, de monumental și omnesc; înseamnă să

EDUCAȚIE MUZICALĂ FĂRĂ PROFESOR (IX)

Am ajuns, la capătul a 8 audii, să dobîndim, dacă nu elementele esențiale ale artei sunetelor, „cheia” înțelegerei capodoperei artistice, cel puțin un „bagaj” minim de piese muzicale pe baza cărora vom putea intra, pe de o parte, mai cu ușurință în laboratorul de creație al compozitorului, iar pe de altă parte, vom putea înțelege izvoarele marilor comperi pe care le-au dăruit de-a lungul veacurilor muzicienii umanității.
Continuînd să ne îmbogățim acest „bagaj”, ciclul nostru își propune, în această a doua etapă, organizarea unor audii centrate pe ideea înțelegii de către tinerii iubitori de muzică a unor dintre caracteristicile formelor și genurilor muziciale. Seria tipurilor de forme muziciale care s-au cristalizat în procesul istoriei muzicii este considerabil de mare. Cîteva articole de gazetă ar putea cu greu sintetiza caracteristicile fiecăreia dintre „tiparele”. În care compozitori și-au turnat inspirația.

GENURILE MUZICII

Există însă în literatura noastră trîta lucrări (printre ele „Formele muzicale vocale” și „Formele și genurile muzicilor instrumentale” de D. Bughici și D. Gheciu, precum și o lucrare de acum cunoscută — „Muzica — artă greu de înțeles” a lui G. Balan, vedeti pag. 62—75 și 84—104) care sînt propun popularizarea, explicarea elementelor constructive ale structurii discursului muzical, trîsăturile și evoluția istorică a fiecăreia dintre formele arhitectonice ale artei muziciale.
Paralel cu investigarea teoretică a acestor capitole vă propunem să continuăm „audițiile” propriuzise, pe care vi le vom programa, într-o ordine ce tine seama doar de criteriul ușurii înțelegii structurilor genurilor.
Pentru început, după asimilarea elementelor esențiale ale structurilor muzicale opriți-vă asupra liedului.

...tre altele 8 simfonii, un mare număr de lucrări de cameră, ciclul liedului rămîn totuși creația sa cea mai desăvîrșită. Așa cum remarcă toți istoricii muzicii, liedurile schubertiene au deschis drumuri noi muzicii europene, au adus în arta secolului trecut imagini noi, o factură intonațională proprie, deosebită, procedee inovatoare de construcție artistică.
Fărmerul melodic, simplitatea, prospețimea, profunda accesibilitate, perfectă adaptare față de vocea umană — iată cîteva dintre caracteristicile celor 600 de lieduri (printre ele titluri celebre ca „Margareta de Iarnă” (ciclu despre care chiar Schubert spunea că-i place „mai mult decît toate celelalte”).
Scrie în 1827, pe versurile lui Wilhelm Muller, cele 24 de lieduri ale ciclului, conturează cîteva imagini ce cîntă povestea unui tînar nefericit ce pribegeste prin lume.
Iubita și-a călcat jurămîntul, iar el rătește fără oprire...
Iată și cîteva „imagini” asupra cărora v-am propune să vă opriți... În primul rînd, prologul: „Noapte bună”.
Monotonia ritmică a pianului și a liniei melodice pregătește întreaga atmosferă a ciclului.
Cu totul deosebit este cel de al cincilea lied — „Teiul” — „Der Lindenbaum”. Melodia este de o frumusețe cu totul unică... „Pomul” de la marginea orașului îți amintește călătorului fericirea pentru totdeauna pierdută. În sfîrșit, minunat este și epilogul ciclului (liedul „Flasnetul”, „Der Leierman”) Imaginea bătrînelui cersetor care învîrte necontenit, fără speranță, minerul flasnetei redă parcă propriul destin al compozitorului măcinat de mizerie și neînțelegere.
„(Așa da mult să pot asculta „Flasnetul” scrie în amintirile sale criticul rus Belinski. Mi se pare că aș izbucni în plîns dacă, tîrînd pe stradă, aș auzi sub o teacă... sunetele lui minunate care s-au întîrînit adînc în sufletul meu...”)
IOSIF SAVA
Foto: AGERPRES

NICOLAE CAMBREA

„Amintirile unui ostaș”

De fapt nu sînt „amintiri”, ci, așa cum arată subtitlul: „povestiri”, pentru că autorul nu apare nicăieri printre „eroii” cărții, el apare cel mult sub pseudonim, cu semnificații autobiografice cunoscute numai de cei care îl știu mai de aproape. Și sînt inițiale pe alții cale în țesătura întâmplărilor. Povestirile sînt însă autentice, ele au un caracter istoric și apăsător, într-un fel sau altul, amintirilor

NOTE DE LECTOR

vredeciului ostaș care este generalul Nicolae Cambrea.
Eroul negativ al povestirilor este prințul Carol, de tristă amintire, iar eroul pozitiv, caroralul Leonte Filipescu și toți cei asemenea lui, luptători pentru o lume mai bună și mai dreaptă. Prima imagine care se degeajază din lectura cărții este împărțirea României de ieri în două straturi foarte bine distincte: al „jermănilor” (ca să folosim expresia lui Tudor Vladimirescu), în frunte cu monarhia, și al celor exploatați, format din masa mare a celor ce muncesc. Sus: superficialitate, desfrîu, nepăsare, lașitate, cruzime și bestialitate. Jos: hărnicie, seriozitate, gîrzenie, patriotism, eroism, și nesecată omenie.

În „Cuvînt înainte”, generalul N. Cambrea scrie: „Realitatea nu mereu aspecte din zodia întunecatului a trecutului sau lîudă cunoștința de ele pe calea scrisului, și în acest sens mă refer la tineret. Înțelegem mai adînc și mai cuprinzător vîrja minunilor din vremurile de azi, realizările grandioase ale poporului nostru condus și îndrumat de Partidul Comunist Român”.
Aceasta este, de fapt, sensul și rostul cărții care ne preocupă: să pună în contrast nu numai două clase sociale, ci și două epoci istorice. „Pătura suprapusă” de odinioară a dispărut, măturată de exigențele istoriei și lupta neînfrîcătă a poporului român. Masele muncitoare au luptat pentru independența națională și pentru libertatea socială și au învins. Azi sînt stăpine pe destinele lor. „Amintirile unui ostaș” — ale unui ostaș care a cunoscut de aproape ceea ce a fost cu ani în urmă și a participat activ la ceea ce este în prezent țara noastră — arată celor mai tineri baze de plecare pline de dificultăți, care n-au putut fi depășite decît prin lupte și jertfe nenumerate.

În ultima analiză, eroul pozitiv al cărții generalul N. Cambrea este poporul român. Acesta apare cu toate însușirile lui admirabile, mai ales în cadrul primului război mondial, care s-a soldat glorios cu unirea tuturor românilor. Paginile despre tineret, despre participarea lui eroică la războiul de apărare și întregire a patriei, sînt pline de învîntăminte. Concluzia cărții este sănătoasă și viguroasă: istoria nu este făcută de mișci, ci de luptători.
E bine ca tineretul să citească această carte scrisă de un om care a avut de înfruntat în viața lui deopotrivă binele și răul, dar nu a acceptat decît binele și nu a militat decît pentru triumful lui.
TRAIAN HERSENI

- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Cu câteva luni în urmă ne-am aflat în hălele unei mari uzine bucureștene. Am cunoscut atunci mulți tineri, cu care am discutat îndelung despre faptele lor, despre idealurile care-i animă, despre bucuriile lor zilnice. Băiatul care întreabă cel mai mult discuția, prin mobilitatea sa intelectuală și gestica expresivă, era un strungar reputat prin succesele obținute în producție. Era citat deseori printre cei mai deosebiți tineri din raion. Știam acum toate acestea și în articolul ce se înalță de la mental, numele lui și figura sa expresivă, faptele sale de muncă deveneau pilonii reportajului. Așa s-a și întâmplat. Dar un fapt esențial în devenirea sa, nu l-am comunicat cititorilor, atunci; nici nu aveam cum. L-am aflat altădată, când ne-am întâlnit, deja prieteni, la un spectacol. L-am întrebat ce părere a avut despre portretul pe care i l-am făcut, și el ne-a mulțumit — ușor stînșărit, spunându-ne că, din vina lui, portretul i-a lipsit amănuntul acela, esențial. „În viața mea — ne-a spus S.Z., — s-a petrecut un fapt dintre acelea care, ușor, mă puteau face ca, în loc să mă citiți printre cei buni, să mă notați împotriva, printre ceilalți. La absolvire arătam cam dezorientat, nu atât de calitatea mea de muncitor — cunoșteam doar uzina din timpul practicii — cât, mai ales, de independența materială pe care mi-o asigură salariul pe care-l câștigam. Îi gospodăream însă prost. Începusem să fumez, să

întru cam des „la o bere“, mai pierdeam din când în când și nopțile. Plecuri, veți zice. Și totuși, simțeam că alunec în neînțeles, mărunțindu-mi mărunțeau zilele, munca, succesele. Întrevedeam că-i ceva periculos, dar amination mereu reintoarcerea. Și asta până într-o zi când s-au strins toți în jurul meu și mi-au spus că așa nu mai merge. I-am privit în ochi. Nu mă dușmăneau, dar parcă între noi se ridicase un zid. Mi-e rușine și acum să-mi amintesc cuvintele lor, de fapt numele pe care le purtau faptele mele de atunci. Chiul... lene... dezinteres, sub normă... De ce nu pot uita acel moment? Fiindcă, în mod cu totul deosebit, atunci am avut senzația că primii mei pași, deși au început prin a fi cam nesiguri — din vina mea! — sint făcuți pe un teren sănătos, care — și să vrei — nu te va lăsa să te scufunzi. Privindu-i pe cei ce-mi vorbeau îi număram în gând și pentru fiecare mă întrebam: cine sint ei? „Prietenii“, mi-am răspuns. Unii, care să-ți vrea răul, n-ar fi pierdut vremea cu mine și, deși opinia lor era fermă, poate chiar severă, faptul mă îndemna și mai mult să-mi zic mie însumi: „au dreptate“. Cred că de atunci sau poate mai târziu am reușit să mă echilibrez, să devin un om cu conștiința îndatoririlor mele. Vă spun toate acestea fiindcă atunci când am citit reportajul dv. am simțit destul de stînșenit: se vorbea prea mult despre mine

și prea puțin despre ceilalți, despre cei din colectiv. Era datorită mea să v-o fi spus, atunci. Doar n-aveați de unde ști toate acestea...“

Mărturisirea, deși destul de tirzie, ne-a bucurat. Între timp, alături de alte mii și mii de exemple, încă unul care ne demonstra cât de uriaș este, în fapt, forța de influențare a colectivului asupra fiecărui membru al său, ce stăruie interdependentă există, mai ales în cazul tinerilor, între forța spirituală, constructivă, a celor din jur și fiecare îns în parte, începând de la lucrurile elementare până la visurile și propria realizare în viață. Doar nu fără rost se spune adesea, ca o maximă apreciere: cutare tânăr „a avut noroc, a intrat într-un colectiv bun, care l-a făcut OM“.

Dar, de fapt, deși uităm uneori momentele esențiale care ne hotărăsc drumul în viață, este oare vreunul dintre noi care să nu fi simțit umărul celorlalți, vorba caldă, prietenească a colegului, a tovarășilor de alături? Se numește poate clasă sau grupă studențească, organizație de pionieri sau de U.T.C. colectivul care a fost și este alături de noi nu numai la bucuriile noastre personale, dar și în perioadele de incertitudine, ajutându-ne să ne îndreptăm pasul pe care-l facem în marșul nostru al societății noastre. Simțim în permanență forța educativă a acestuia, a opiniei sale.

Colectivul este nu numai un factor de mobilizare la realizarea sarcinilor ce ne revin, dar și un mare pedagog, care cultivă și de zi trăsăturile etice proprii noilor relații de conviețuire statornicite între oamenii societății socialiste.

Dar dacă cu consecvență, ne bucurăm de sprijinul opiniei publice, folosind-o în organizarea propriei vieți, nu-l mai puțin admirăm, ca la rindu-ne, trebuie să-i acordăm acestuia sprijinul nostru, noi înșine fiind, parte integrantă a ei.

Sintem, fiecare în parte, în măsură să afirmăm că reprezentăm în orice loc ne-am afla — la muncă, pe stradă, în concediu etc. — o parte din acea privire vie, atentă, corijatoare în raza căreia toate traiectoriile sint limpezi, luminoase?

Majoritatea, desigur, vom răspunde „da“. Cum se face, totuși, că — ici, colo — te mai întințesc cu filozofia lui „nu mă amestec“, „eu cu treburile mele, altul cu ale lui“, „ce să-mi bat capul cu oricare?“ etc.

Ita de ce, prin pagina de față vă invităm la

O DISCUȚIE...

O NOUĂ DISCUȚIE LA RUBRICA NOASTRĂ

...Și totuși vibrează miraculoasa fibră a sensibilității

Începem prin a vă povesti, drept prilej de meditație, trei întâmplări. Cea dintâi se petrece în secția Uzinei metalurgice din Tg. Mureș. Interlocutori, citiva tineri.

O primă constatare: pentru tine, cel care lucrezi în această secție, uneori, aplecat asupra mașinii tale de lucru, concentrat spre a folosi cât mai util cele 480 de minute de muncă, îți să privești în jurul tău, nu observi cum soarele se rotește deasupra geamurilor înalte ale halei; spre sfârșitul zilei zîmbesci satisfăcut: ți-ai îndeplinit planul pe ziua aceea... ba l-ai și depășit. În jurul tău, colegii de muncă își fac și ei bilanțul. Vă zîmbiți, întințindu-vă privirile. Doar alături de tine, de voi, N. H. privește cu disperare acele ceasornicului. Iar nu și-a făcut norma. El cunoaște bine, nu se prea ține de treabă, trage chiulul. Toți îl știu așa. La sedințele de producție, la cele de U.T.C. este dat mereu ca exemplu negativ. Umbli prin secție fără nici o treabă, rar îl vezi lucrînd susținut, cu pasiune. Mai învîrte o manivelă, mai fumează o țigară, își aduce aminte că trebuie să discute cu un amic, apoi se odihnește... Și-l prinde închiderea programului, oră la care îl cuprind frigidurile înțitzierei...

— Iată atins vreedată atenția asupra atitudinii lui necorespunzătoare? întrebăm.

Tînărul din fața noastră, Ferez Karoly este șeful brigăzii de lăcătuși. Știe foarte multe lucruri despre N.H. despre viața lui personală.

— Eu cred, mărturisește Ferez Karoly, că N. nu are o concepție serioasă despre viață, despre muncă, e indiferent la tot ce-l înconjoară.

— Sîntei prieten?

— Nu, doamne fereste, el nu are prieteni printre noi...

Zi de zi, 8 ore, muncii alături, cot la cot. Zi de zi schimbăți firescul salut, și totuși, prezența voastră rămîne distanțată, neprietenoasă!

— Când îl vedeți sînd degeaba sau plimbîndu-se prin secție, nu-i spuneți nimic?

— Uneori, da. Dar nu ne ascultă, și-apoi eu nu am nici o calitate de a-l trage pe el la răspundere...

Dar ce „calitate“ trebuie să ai pentru a-ți ajuta un coleg de muncă? Faptul că el nu-și îndeplinește planul, că sint luni de zile când munca lui e sub normă, nu afectează, desigur, cu nimic nici cîștigul tău și nici aprecierile maestrului, inginerului, ale colegilor. Dar numai despre asta să fie vorba?

Îl rog pe Ferez Karoly să-și amintească ziua în care i-a atras ultima oară atenția colegului său, și, eventual, să-și amintească cuvintele pe care i le-a adresat ca îndemn. Nu-și amintește. Desigur, la adunări i-au spus cite ceva și el și alții. Dar gestul cotidian, frățesc, l-au uitat, sau poate el s-a suprapus intervențiilor lor publice, în ședințe.

Lucrul cel mai ciudat l-am aflat însă abia mai târziu. Ferez Karoly ne mărturisea credința lui că nu se mai poate face nimic pentru îndreptarea lui N. H. Ciudat? Și totuși există, în acest mic grup, o asemenea părere, o concluzie, semnînd a condamnare, ca și cînd băiatul acela, ar fi sorțit pe viață să rămînă ultimul dintre ultimii. O concluzie deroasă, să, care duce, de fapt, la o anihilare a forței de acțiune, o concluzie care-l deșervește în primul rînd pe H. Să discutăm sincer: cine poate să-l ajute? Colectivul! Dar colectivul e format din tine, din el, din ei.

— Eu nu mă prea uit la H., ne răspunde Emeric Kovacs. Știu că e lenes, comod, mi se pare că o dată a fost găsit dormind după o stivă de lemne.

— Dar de ce, „nu te uiti“, tovarășe Emeric? Și tu ești opinia publică. Viitorul acestui băiat depinde și de tine, tovarășii lui.

— Nu se schimbă, tovarășe, degeaba...

— De ce tocmai eu să-i fac observație? obiectează și Simon Dezideriu. Fiecare ne vedem de treabă, el știe ce are de făcut și dacă nu face, trage singur consecințele.

Am ascultat citeva asemenea păreri, unele atît de solide identice încît neavînd posibilitatea să stîm mai mult în acea secție, n-avem nici un argument la îndemînă ca să demonstrăm că, totuși, colectivul trebuie să găsească, e imposibil să nu poată găsi, o cale de a descoperi fibră de sensibilitate din inima acestui tînăr. Eram, deci, gata să plecăm, cînd a venit la noi fotoreporterul care ne însoțea.

— Lui H. i-au dat lacrimile ne-a spus.

— De ce? ne-am mirat.

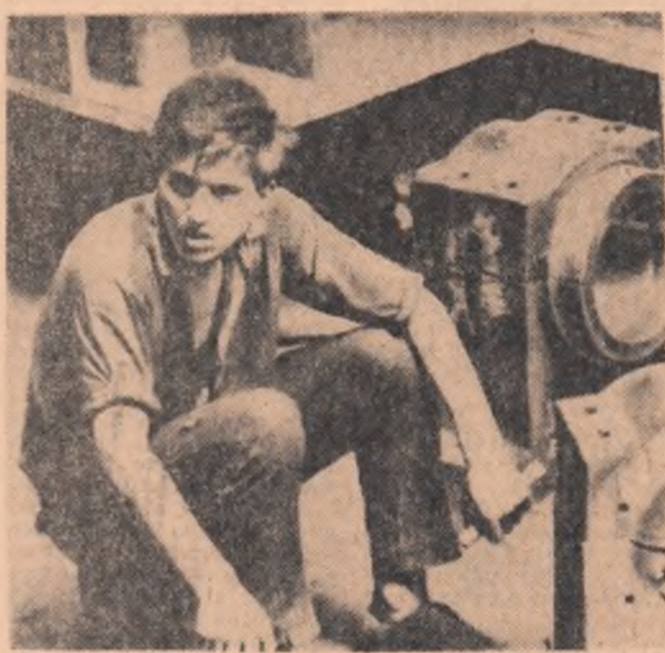
— Am vrut să-i fac o fotografie. El a înțeles că, nu pentru a-l lăuda... N-am mai făcut-o.

Iată, dar, că sensibilitatea există! Cine spunea că aici ai de-a face cu un om uscat? Sigur, e greu de spus că micul amănunt l-a și schimbat pe H. Poate mai trebuie făcut mult. Dar, încă o dată, opinia colectivului n-are voie să se lase înfrîntă.

ȘI TU EȘTI OPINIA PUBLICĂ!

ANCHETĂ SOCIALĂ

BĂIEȚII SÎNT HARNICI. DAR NU-I ȘI VINA LOR CĂ „DUC ÎN SPATE“...UN CHIULANGIU?

A doua întâmplare a avut loc în una din secțiile Uzinei „23 August“ din București. Priviți fotografiile celor trei tineri, de alături. Sint muncitori de toată lauda. Priviți însă și instantaneul de mai jos. Nu este nevoie să comentăm mult această fotografie. Fotoreporterul nostru l-a surprins pe lăcătușul Păș Gheorghe de la Uzinele „23 August“ în una din pozițiile lui preferate în timpul celor 480 minute de muncă. Ireceptiv la zgomotul halei, la zvonul de muncă din jurul lui, Păș se retrage în umbra unei mașini, dormitînd.

În jurul lui, fiecare își vede de treabă. Mai trece unul, îl privește, suride, altul îl trezește cu citeva vorbe:

— Ce mai faci, măi Păș? Cum îți mai merge cu munca?

Dar se vede că lui Păș „nu-i merge“ deloc cu munca. Colegul a trecut mai departe, Păș continuă să admire, visător praf de lingă picioare, mișcarea elegantă a podului rulant trecînd deasupra oamenilor, mașinilor...

— Credeți că n-am încercat tot ce e posibil cu el? Îmi spune Mirea Gheorghe, secretara organizației U.T.C. de la Uzinele „23 August“.

L-am ajutat, nu era prea bine pregătit profesional, de multe ori făceam noi ce trebuia să facă el... Pentru neîndeplinirea planului l-am criticat în adunări,

nu i s-a dat primă... El tace. Din cînd în cînd își ia un angajament pe care nu și-l respectă.

— Eu mereu mă cert cu Păș pentru indolența lui, mărturisește lăcătușul Costache Mihai. Toată ziua stă degeaba și doar vedeți ce munte de om e... Crede că ar putea munci cît șapte... Înainte de a veni în echipa noastră a fost la strungărie și nici acolo nu făcea nimic, nici salariul de bază nu și-l scotea... Noi tot am hotărît să-l aducem la noi. Într-o echipă dezinteresul unuia se compensează cu efortul celorlalți, și așa mai ieșe și Păș în un capăt...

Tînărul din fața mea ține să adauge, cu teamă, că el l-a amenințat pe Păș că dacă nu se ține de treabă i se va desfăce contractul de muncă.

— Ar fi păcat, recunoaște Costache Mihai. Are doar 19 ani...

Bratu Petre a fost coleg cu Păș la școala profesională.

— Era la fel și la școală... Aflu că aproape „din milă“ a fost mutat la ei de la strungărie. Lingă noi, citiva muncitori urmăresc discuția, comentînd:

— El totîm muncesc și el stă, și stă bine, că doar băieții îl cam duc în spate!

Auzisem cuvîntul de citeva ori, și ne reușeam, privindu-l pe Păș, să realizăm legătura dintre statura lui atletică și sentimentalul căldut pe care-l inspira el tovarășilor de muncă...

Fiecare dintre ei mi-a vorbit despre Păș cu delicatețe, temîndu-se să nu stărme, cu un cuvînt mai tare, cu o măsură mai drastică, statueta de porțelan a neînțeleșului Păș... Era, pe undeva, un exces de generozitate, o revărsare care înecă... Lui Păș nu-i plăcea munca la strungărie? Cei din jurul lui i-au găsit un loc mai moale, mai umbros, l-au luat între ei, protejîndu-l, muncind pentru el...

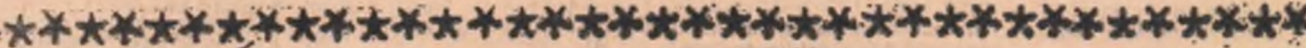
— Ar fi păcat, recunoaște Costache Mihai. Are doar 19 ani...

Bratu Petre a fost coleg cu Păș la școala profesională.

lectiv de muncă într-altul, mereu înconjurat de căldura excesivă a tovarășilor săi, Păș se va îndrepta, va reveni între ei cu dragostea de muncă, pasiune. Dar nu, indolența lui Păș crește în acest lan de generozitate respînd, cu mulțumire, aerul pe care cei din jurul său îl filtrează de impurități...

Dar pînă cînd? ar putea riposta unul dintre ei. La școală, se vede, extirparea indolenței nu s-a făcut, nici sentimentalul rusinii de a trăi din munca altora nu i-a fost format. Și totuși, pînă cînd?

Fiindcă, la urma urmel, pierderea nu e numai a celor ce-i asigură și lui „în grup“ un salariu, pierderea e a unui colectiv mult mai mare, a noastră, a tuturor. Păș are de îndepliniți niște sarcini, are în primire un utilaj, el contează ca unul dintre muncitorii calificați. A munci pentru el, a nu manifesta cuvenita opinie reprobatore pentru actul fugii de muncă, nu înseamnă, în fapt, că-i fac un rău mai mare în perspectivă?

Un perimetru în care nu se admite indiferența...

Barul „Dunărea“ este un loc de atracție pentru tineri. Alături în inima orașului, aproximativ 700 de liniși îl frecventează zilnic. Valoarea vizitării medii pe zi (aproximativ 3000-4000 lei) îi dă imaginea excăci a consumației prețioase: cafea și răcoare. Dar este suficient loc și pentru rezonanțele auzii ale coniacului. Din păcate o mare atracție spre ilicit îi îndeamnă pe cei mai tineri vizitatori — cei de 15-17 ani — spre această băutură, și o fac sub privirile servitoare ale personalului de aici. De tapi sintem nedrepti. Căci cel puțin intenții laudabile, părințești sint, dar... Să le dăm cuvîntul:

GALOIANU CHIRIAC, barman: După cum vedeți cel mai mult dintre clienții sint tineri, unii chiar adolescenți. În general se poartă frumos, sint manierele. Beau o cafea, stau de vorbă. Mai bine aici decît pe bulevard. Dar adolescenții? Ce să le facem, sint consumatori. Nu putem să-i refuzăm. Chiar atunci cînd beau coniac.

VIRGINICA POPA, ajutor de barman: Sint mulți adolescenți care intră aici, în bar. Păretea mea e că n-ar trebui să-i servim. Dar nu se întîmplă chiar așa. Mai trist e că sint elevi și eleva pe care unora părinții îi găsesc aici la ore țirzi, scoțîndu-i de mîndă atară.

CORA ION, cheiner: Eu nu l-as servi niciodată pe cel mai tînăr, dar trebuie să ne facem planul.

L. RADU responsabilul restaurantului Dunărea: Tineretul trebuie să se distreze undeva. Există un regulament școlar care interzice elevilor accesul în localități și noi am încercat să-l oprim de a frecventa barul, dar ne plătisem să-l întrebăm ce vîrstă au. Și apoi nu țeta e rostul nostru.

Sublinierea, după cum se înțelege, ne aparține. O facem fiindcă e foarte importantă pentru o concluzie esențială.

S-ar părea că, în fond, oamenii au dreptate. Cel puțin în concepția lor, de salarii. Stau lucrurile chiar așa? Le-am adresat o întrebare alături la îndemna banului

sint: Dv. aveți copii? Dacă i-ați înțînă în local, cum ați proceda? CALOIANU CHIRIAC: Am doi copii. Sint încă mici, unul are 4 ani, celălalt 5. Nu este cazul să-mi tac probleme. Dar dacă i-aș prinde...

VIRGINICA POPA: Băiatul meu e mare. E militar. E un băiat foarte bun. N-am avut probleme cu el.

CORA ION: N-am copii. Dar, desigur că nu sint de acord cu frecventarea localurilor de către adolescenți.

Există un consens unanim. Și totuși ce-i oprește să intervină cu promptitudine? Pe de o parte spun ei, „planul de vizitări“.

Pe de altă parte, și ceea ce e mai grav, indiferența, căci dinca de a fi de acord cu gravitatea încălcării unor norme unanim acceptate de educație și să tolereze intrarea tinerilor de 15-17 ani în localuri de noaptea consumînd băuturi alcoolice, într-o atmosferă irresponsabilă din cauza fumatului de țigară, este egal cu a încuraja greșita educație a acestora. În lipsa clienților maturi, opinia publică de aici se rezumă doar la personalul barului. În acest caz (dar numai în acest caz) funcționarul, salariatul etc, devine,

prin însăși munca pe care o îndeplinește, un reprezentant autorizat al opiniei publice. Sint zece de mil, sute de mii de oameni în țară care îndeplinesc sarcina de larg contact social al celor cîtorc atent, al căror stat părintesc, omesc, mai ales în cazul tinerilor poate avea un efect educativ, tot așa de mare ca al celui mai bune școli, ca al celui mai bune familii. Drumurile tînărului, nelarmat încă suficient pentru viață, dac — dincolo de stera cea — spre localurile publice, de distracție, spre teatre, restaurante, parcuri, bulevarde... Dacă peste tot e la postu ei, trează și vigilență, privirea îlimpede a opiniei publice, îndeosebi a celor care-și îndeplinesc cu regularitate munca în respectivele locuri, purtarea necivilizată, gestul grosolan vor îi repede pune în adevărata lor înțîțigare și, prin asta, corijate. Mii de salariați? Sigur. Totodată însă — mii de educatori. Iată idealul, pe deplin posibil.

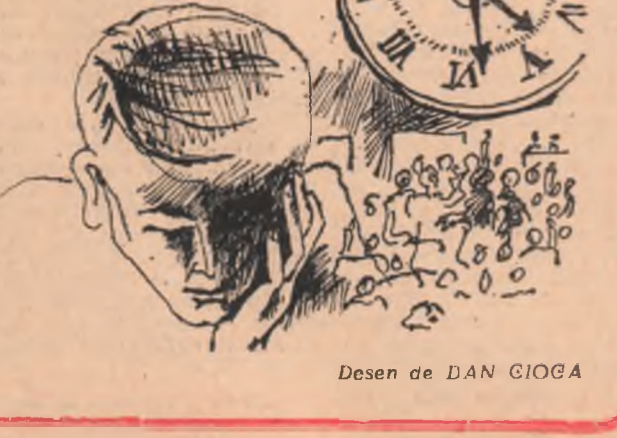
Invitație pentru cititori

Viața noastră socialistă a statornicit în toate planurile ei un climat favorabil într-ajutorării tovarășești, a vestirii indiferentismului social, a armonizării intereselor personale cu cele ale marii colectivități.

Intrebarea care se pune este: cum putem face ca forța de manifestare a opiniei publice să se facă și mai prompt, mai profund simțită, să nu-i scape niciunul dintre amănuntele importante ale comportării tinerilor, ale atitudinii lor față de muncă, față de viață? Cum putem face ca fiecare dintre noi să fie, în orice împrejurare, un reprezentant al opiniei generale a colectivului mare, socialist?

Ancheta de față este abia un început. Publcînd-o, ziarul intenționează să realizeze o amplă dezbateră la care solicită păreri cititorilor săi. De mare utilitate ar fi, în acest sens, ca invitații noștri la discuție să ne relateze fapte, întâmplări din colectivele în care trăiesc. Există, în aceste locuri, o puternică opinie colectivă, favorabilă muncii pasionante, comportării civilizate? Cînd și cu ce prilej v-a ajutat părerea colectivului să vă direcționați propria activitate, modul de a gîndi, de a vă purta? Din ce cauză se mai manifestă — pe alocuri, unele slăbiri ale spiritului critic față de abaterile de la normele noastre de muncă, de viață? Iată doar citeva întrebări ale căror răspunsuri le așteptăm.

Pagină realizată de GALINA BĂDULESCU VARTAN ARACHELIAN

Desen de DAN CIOGA

- Tribuna secretarului
- Viața de organizație
- U.T.C. și cerințele
- Răspundem la întrebările cititorilor
- Viața

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Un factor hotărâtor în îndeplinirea obiectivelor propuse:

A

intrat în practica muncii organizației noastre ca periodic să se analizeze în cadrul adunărilor generale, ședințelor de birou, plenarelor comitetelor și conferințelor U.T.C., stadiul și modul în care se îndeplinesc sarcinile stabilite în diferite domenii de activitate și în funcție de situația existentă să se ia măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii politice în rîndul tineretului.

Pentru traducerea în viață a acestor măsuri însă pe lângă o bună organizare, un rol deosebit de important îl are controlul îndeplinirii sarcinilor. În acest sens cel de al VIII-lea Congres al U.T.C. a cerut tuturor comitetelor regionale, raionale și orașenești ale U.T.C. să generalizeze aceste forme de control care și-au dovedit eficiența practică, cum sînt colectivele constituite pe o perioadă mai îndelungată în care alături de acțiunile U.T.C. să fie solicitată să participe și reprezentanții ai altor organizații de masă, ai dărilor instituțiilor cu care organizația noastră colaborează.

Pe această linie, biroul Comitetului raional Alba al U.T.C., așteptat o anumită experiență. În ședințele sale anterioare au fost analizate aspecte importante ale activității organizațiilor U.T.C., adoptîndu-se de fiecare dată hotărârile corespunzătoare. În raidul nostru prin raionul Alba am urmărit felul în care biroul comitetului raional organizează munca de îndeplinire a hotărârilor.

STILUL DE MUNCĂ

Viața propune, Comitetul raional reține dar... trece la fapte cu întirziere inexplicabilă

Intr-o duminică dimineața au sosit la Sărd cîțiva zeci de tineri. Erau din satele vecine: Ighiu, Cricău și Bucurdea. Au fost așteptați și întâmpinați cu ospitalitate de gazde. Scopul vizitei era cunoscut: oaspeții doreau să afle concret, la fața locului, „secretele” datorită cărora tinerii și ceilalți îngrijitori-mulgători din sectorul zootehnic obțin producții superioare. Intr-adevăr, deși dispun de condiții asemănătoare, de aceeași rasă de vaci, cei din Sărd au reușit să obțină cu 5-8 sute de litri de lapte pe cap de vacă furajată mai mult decît realizările celor din Ighiu, Cricău și Bucurdea.

Comitetul organizației U.T.C. cu sprijinul direct al consiliului de conducere al cooperativei agricole Sărd a pregătit bine schimbul de experiență preconizat. Medicul veterinar Cornel Anghel l-a condus prin adăposturile animalelor, le-a vorbit și demonstrat modul în care sînt îngrijite și furajate vitele după rețete științifice întoimite, s-a oprit îndelung în explicațiile sale asupra importanței evidentei producției și selecției vacilor, a igienei mulșului etc. La rîndul său, tînărul mulgător Miteș Virgil „recordman” al producției obținute pe cooperativă, le-a împărtășit din experiența proprie în organizarea activității de la grajd, în pregătirea sa profesională, le-a vorbit despre retribuția suplimentară primită din partea cooperativei în funcție de depășirea producției etc. Oaspeții au avut multe de învățat. Aceste învățăminte au fost completate și cu ocazia întoarcerii vizitei cînd îngrijitori-mulgători frunțați au arătat „pe viu” unde se greșete, unde nu se respectă indicațiile specialiștilor. Dar și tinerii din Sărd au avut ce reține de la vecinii lor. Acestia acordau mai mult atenție bunei gospodăririi a furajelor, întretinerii curățeniei animalelor și adăposturilor. Schimbul de experiență s-a dovedit astfel deosebit de oportun.

Între comitetele comunale Ighiu și Sărd ale U.T.C. s-a statornicit de mult organizația unor astfel de schimburi de experiență. Periodic, membrii celor două comitete se întîlnesc, o dată la Ighiu, o dată la Sărd sau în satele aparținătoare, de obicei duminică, împărtășindu-și unii altora experiența în munca de organizație. Nu de mult, tinerii s-au întîlnit la Teiuș, sat aparținător de Ighiu. Aici s-au purtat discuții despre sprijinirea tinerilor în studierea documentelor. Congresului al IX-lea al P.C.R. despre organizarea duminicilor culturale-artistice, pentru tineret, despre stimularea tinerilor cu bune rezultate în producție. Cu acest prilej, comitetul U.T.C. al comunei Ighiu a pregătit o zi de odihnă și distracție închinată frunțarilor în muncă din cooperativa agricolă de producție. Pe scena cîmîntului cultural a fost prezentat un program artistic bogat și interesant, după care a urmat tradiționala hora țărănească. Așa cum era firesc, cunoscînd experiența acestor orga-

nizații, biroul comitetului raional și-a propus s-o generalizeze în întreg raionul. Ce s-a hotărît în această privință? Ne răspunde tovarășul Lupșan Amos, prim-secretar al comitetului raional al U.T.C.

— Am prevăzut următoarele: 1) Cu prilejul instruirii activității U.T.C. și a zilei secretarilor să se prezinte informații detaliate pe marginea experienței existente, de către instructorii și secretarii comitetelor U.T.C. din organizațiile respective.

2) Activul U.T.C. să întreprindă vizite în organizațiile din Ighiu și Sărd pentru a studia la fața locului experiența lor în vederea însușirii și extinderii ei.

3) În colaborare cu consiliul agricol raional să organizăm consfătuiri la nivelul raionului cu tinerii din zootehnie și legumicultură.

4) Să vizităm cu tinerii crescători de animale, fermele vestite ale cooperativei agricole de producție din Apoldu de Sus și Cîlnic din raionul vecin — Sebeș.

Pe la începutul lunii februarie, tinerii din satele Cistei și Obreja au fost invitați să participe la un simpozion pregătit de organizația U.T.C. a cooperativei agricole de producție din Cistei. Tema era atrăgătoare: „Ce înscămam prietenie, tovarășe, pe ce bază se poate întemeia o familie trainică”. La ora hotărîții, una din clasele cele mai încăpătoare ale școlii de 8 ani din Cistei, se umpluse de tineri.

Simpozionul era urmărit cu atenție, deoarece vorbitorii erau cunoscuți și se refereau la o experiență proprie, la fapte și întîmplări trăite de cei prezenți în sală. Dar nu acest lucru ne-am propus să-l subliniem, ci faptul că alături de numeroși tineri fuseseră invitați și tineri care în prezent se pregătesc să devină membri ai organizației noastre. O săptămîna mai tîrziu ei erau prezenți, conform planului de acțiuni al organizației de bază U.T.C. la o altă activitate. De astă dată tovarășul T. Valer, instructor al Comitetului raional al U.T.C. Alba, vorbea tinerilor din cele două sate (care organizează în colaborare un număr mare de acțiuni educative) despre „Fîrîrea organizației comuniste a tineretului din România”.

Asemenea acțiuni, la care sînt invitați, deopotrivă, uteciști și neuteciști au intrat în tradiția multor organizații de bază U.T.C. din raionul Alba. O mare forță educativă o au avut-o întîlnirile cu activi-

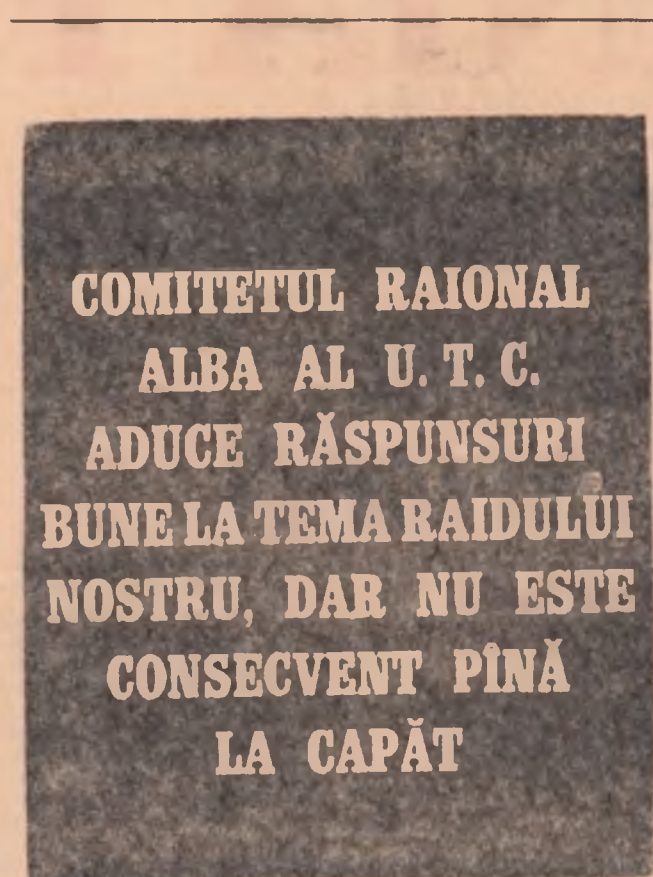
Așadar, prevederi foarte concrete, bine gîndite. În ce stadiu se află însă, îndeplinirea lor? Să ne oprim mai întîi în sectorul Sintimbru-Galtiu, în care muncește ca instructor tovarășul C. Tătar — el însuși posedînd o bogată experiență în munca de activist.

„Intr-adevăr, spune tovarășul Tătar, noi instructorii am luat cunoștință de experiențele din raionul nostru, știm în mare în ce constau ele. Cunoaștem, de asemenea, și hotărârile biroului comitetului raional privind generalizarea lor. Bine informați în acest sens sînt și secretarii organizațiilor U.T.C. Putem spune deci, că prima din prevederile biroului comitetului raional a fost îndeplinită. Mai mult însă, cel puțin în sectorul de care răspund, nu s-a făcut, deși organizația U.T.C. din cooperativa agricolă de producție Mihai, cuprinde 120 de tineri cooperatori, și ar avea nu numai de învățat de la alții ci și de împărtășit din experiența proprie.

Răspunsuri similare am primit și de la alți instructori. Am solicitat din nou răspunsul tovarășului prim-secretar.

— Care este cauza că n-au fost îndeplinite măsurile amintite?

„În ultima vreme am fost reținut de alte acțiuni tot atât de importante. Ascultîndu-l pe tovarășul prim-secretar ne-am gîndit că seriozitatea, maturitatea muncii unui organ U.T.C. constau nu numai în justetea măsurilor pe care le ia ci și în modul în care perseverează în realizarea practică.

făcut ca numai în decursul a două luni de zile să fie primiți în U.T.C. aproape 300 de tineri.

Să reținem această cifră și să pornim pe urmele celor 300 de noi uteciști. Cum participă ei la viața organizației U.T.C.? Ce sarcini primesc, cum le îndeplinesc?

Mai întîi solicităm un răspuns tovarășului Filip Cristescu, secretar cu probleme de propagandă al comitetului raional al U.T.C.:

„Ce măsuri ați prevăzut pentru acordarea unui sprijin permanent tinerilor noi primiți în U.T.C. și cum ați urmărit îndeplinirea lor?”

„Noi, spune tovarășul Cristescu — am pus accentul principal pe primirea propriu-zisă a tinerilor în organizație, făcînd din aceasta o preocupare permanentă a tuturor organelor și organizațiilor U.T.C. Am dat indicația secretarilor organizațiilor U.T.C., instructorilor raionali, ca birourile organizațiilor de bază să se ocupe de noti tineri primiți în U.T.C., să le îndeplinească sarcini concrete, să îi antreneze la întreaga viață de organizație.

Intr-adevăr, indicațiile biroului sînt bune. Dar oare a fost suficient atât?

Autorii unei inițiative ce îndreptățește aplauze îndelungi

La Casa raională de cultură, a orașului Alba Iulia, programul zilei a fost deschis cu un simpozion despre semnificația răscoalii conduse de Horia, Cloșca și Crișan. Cei aproape 500 de participanți au urmărit, în continuare, un bogat program artistic oferit de formații ale sindicatelor din oraș. După amiază, aceeași sală era din nou plină.

Ne oprim la Mihai, sat mare, unde, numai în decurs de 2-3 luni au fost primiți în organizația U.T.C. aproape 30 de noi membri.

— Mulți dintre uteciștii noștri sînt căsătorii, ne spune tînărul Zeița Florea, din brigada nr. 1, și rar îi mai vezi participînd la vreo activitate.

Analizînd mai în amănunt lucrurile, nu ne-a fost greu să găsim cauza acestei slabe participări la viața de organizație a tinerilor căsătorii din Mihai. Nici în planurile de muncă ale celor 4 organizații de bază pe brigăzi, nici în cel al comitetului comunal U.T.C. n-a fost prevăzută măcar o singură acțiune care să li se adreseze lor, nici o manifestare cultural-educativă nu le-a fost dedicată în cursul anului care a trecut. Chiar tinerii căsătorii despre care e vorba au sugerat cîteva acțiuni la care ar participa cu plăcere: programe speciale de sărbătorire a frunțarilor din cooperativa de producție, constituirea unor formații de dansuri alcătuite din tineri familii etc. Se cere dar ca ei să fie mai des consultați, iar sugestiile lor să fie aplicate în viață.

Acum însă, pe scenă evoluau personajele piesei: „Colina Voinic”, interpretate de un colectiv de elevi.

La aceeași oră, pe numeroase scene din cuprinsul raionului se recitau versuri, se dansa. La Vințu de Jos sâtenii îi aveau ca oaspeți pe actorii Teatrului de stat din Petroșani, cu piesa „Cînd vine

barza”. La Barabant, după matinele cinematografice pentru copii și tineret și simpozionul „Progresul economic și nivelul de trai al maselor” au evoluat, pe scenă, artiștii amatori. La Zlatna, încă de dimineață, în sala cîmîntului cultural nu mai era nici un loc liber: pe scena de aici se întrecuau, într-un concurs peste 250 de artiști amatori din satele Meșeu, Feneș, Almașu Mare, Zlatna și Izvoru Ampoiului. La clubul C.F.R. din Teiuș al concurs artistic angaja în întrecere formațiile din satele Petela, Sintimbru și Teiuș în vreme ce, în două din satele cele mai îndepărtate ale raionului, Lunca Ampoiei și Berghin, două brigăzi științifice formate din profesori, medici, juristi și alți specialiști își începeau dialogul devenit tradițional, cu sâtenii tineri și vîrstnici.

Cele de mai sus nu reprezintă decît schița foarte sumară a întineririi culturale-artistice a unei singure duminici.

A fost această duminică una deosebit de celebră? Nu, deoarece, după cum ne informează tovarășul Nicolae Ciobotă, secretarul comitetului raional pentru cultură și artă, și după cum ne convingem la „fața locului”, sîndînd opinii tinerilor din satele vizitate, asemenea zile „pline” sînt numeroase. Cum s-a ajuns aici? În ce mod au putut fi antrenați atîția tineri la activitatea cultural-artistice încît să nu rămîna sat și, în unele comune, chiar brigadă „ne reprezentată” în activitățile culturale-artistice?

Pentru a răspunde la aceste întrebări trebuie să ne întoarcem în timp — cu cîteva luni. La Alba Iulia, are loc conferința organizației raionale U.T.C. La tribună se perindă mereu alți și alți delegați. Atenția participanților este curînd atrasă de un fapt: aproape nici unul dintre vorbitori nu uită să amintească cîte ceva și despre modul cum se ocupă organizațiile de bază pe care le reprezintă, de timp liber al tinerilor. Reieșea că aproape nici o organizație nu scăpase din vedere acest aspect al muncii cu tinerii. Cu toate acestea — și faptul era dezvăluit, treptat tot de participanții la discuție — acțiunile culturale-educative și distractive, destinate timpului liber al tinerilor, erau rare și nu străluciau prin originalitate. Activitățile artistice aveau un caracter sporadic, cunoscînd un revirmnt doar în preajma concursurilor republicane; seriile culturale-distractive aveau o desfășurare stereotipă, de conferința care se petrivea oricărui auditoriu și pînă la cele cîteva ore de dans. Așa stăteau lucrurile la Teiuș, la Mihai, Integrale, la Vinț și în alte sate. Organizațiile U.T.C. de aici se mulțumeau să planifice acțiunile, neantrenînd la înfăptuirea lor un colectiv larg.

În felul acesta, dezbaterile au arătat necesitatea adoptării uneia din cele mai importante hotărârile ale conferinței, aceea de a sporii contribuția organizațiilor de bază U.T.C. la organizarea timpului liber al tinerilor, folosînd în acest scop bogata bază materială existentă în raion — numeroasele cîmine culturale, cluburi muncitorești, baze sportive etc. „Via trebuie să se găsească — stabilea conferința — căile unei colaborări mai strînse cu celelalte organizații de masă, cu instituțiile de cultură, cu conducerea unor întreprinderi”. Pe baza suges-

țiilor și propunerilor făcute de participanții la conferință s-a trecut, apoi la elaborarea unor măsuri eficiente de înfăptuire a acestei hotărîri. Caracteristic pentru modul cum au fost elaborate aceste măsuri este faptul că, la ședințele largite ale biroului comitetului raional U.T.C. sînt invitați frecvent, metodisti ai casei raionale de cultură și ai comitetului raional pentru cultură și artă, precum și membri ai comisiilor de propagandă și educație ale comitetului raional U.T.C.

Colaborarea s-a dovedit rodnică nu numai în ce privește elaborarea măsurilor ci și în ce privește înfăptuirea lor. La cîminele culturale și cluburile muncitorești vin acum mai mulți conferențieri competenți care prezintă expuneri pe teme politice, ideologice, despre pro-

filul moral al omului epocii noastre etc. Eficacitatea colaborării s-a vădit și în cazul organizării serilor culturale-distractive. Monotonia a început să dispară. Cum a fost alungată? Mai întîi, la casa raională de cultură a fost organizată o seară distractivă cu un program bogat și atrăgător. Organizatorii erau — alături de comitetul raional U.T.C. — consiliul sindical local, comitetul raional al femeilor și conducerea casei de cultură. Astfel de „seri” se pregătesc acum săptămînal. Aici au fost invitați, deseori, secretarii ai organizațiilor U.T.C. din satele și întreprinderile industriale ale raionului, programele pregătite în aceste împrejurări înlocuind cu foloase, considerabil mai mari, expunerile metodice toxice de sfaturi dar lipsite de forță de convingere a exemplului viu.

A hotări fără a stabili cele mai bune metode de lucru și fără a controla modul cum sint folosite, înseamnă a te opri la jumătatea drumului

Fără îndoială că succesele înregistrate ogîndesc modul în care au fost îndeplinite multe dintre hotărârile conferinței, ale plenarelor comitetului raional. Succesele obținute se datorează faptului că la comitetul raional al U.T.C. există un colectiv de activiști bine pregătiți, cu multă experiență, preocupăți îndeaproape de ridicarea calității muncii lor în rîndul tinerilor. Un anumit stil de muncă al biroului însă a rămas tributatar formalismului, dovînd că indicațiile cuprinse în Documentele Congresului al VIII-lea al U.T.C. nu și-au găsit încă cea mai deplină concretizare. Dacă se ajunge la stabilirea unor măsuri judicioase, operative, bine alese, nu tot atât de operativ acționează biroul comitetului raional pentru aplicarea lor. Datorită sa era ca, imediat după adoptarea unor asemenea hotărîri, să treacă a le populariza în rîndul activului U.T.C., să-i facă cunoscute acestuia metodele cele mai bune pentru aplicarea lor în viață. Cadrul cel mai potrivit pentru informarea activului salariat și nesalariat cu aceste hotărîri este instruirea lunară care intr-adevăr se ține cu regularitate. În ultima zi de instruire sînt organizate și zilele secretarilor U.T.C., aceștia participînd împreună cu activiștii la programul de instruire cu problemele care-i interesează. Aceste întîlniri la sediul comitetului raional îmbracă însă, deseori, din păcate, un caracter formal. Intr-una din lunile trecute de exemplu, informările instructorilor s-au rezumat la enunțarea unor cifre statistice despre tinerii primiți în U.T.C., despre cantitățile de fier vechi colectate și numărul acți-

nilor culturale-educative întreprinse. Or, instruirile trebuie să constituie în primul rînd prilejul înarmării activiștilor cu principalele sarcini curente, cu ultimele hotărîri ale Comitetului sau biroului, cu modul în care trebuie îndeplinite, diferențiat de la o organizație la alta. Și mai ales, zilele de instruire trebuie mai mult folosite pentru cunoașterea și generalizarea experiențelor valoroase ale unor organizații U.T.C., a unor activiști. Toate acestea au fost precizate cu claritate de Congresul organizației noastre, teoretic ele sînt însușite și de tovarășii de la Comitetul raional al U.T.C. Alba, dar cînd e vorba să se aplice practic cele acceptate teoretic, există inerție, incetăneală, inconsecvență care fac ca eficacitatea unor măsuri temeinic gîndite să fie diminuată simțitor. Biroul comitetului raional trebuie să invite, mai des de asemenea instruiți și cu alte prilejuri specialiști din industrie și agricultură, directori de întreprinderi, președinți ai unor cooperative agricole de producție frunțase, pentru a vorbi despre sarcinile aflate la ordinea zilei, despre modul în care pot tinerii să-și aducă contribuția la îndeplinirea lor.

Este, de asemenea, de datorită biroului comitetului raional să analizeze cu operativitate dacă se respectă sau nu termenii de îndeplinire a hotărîrilor adoptate de către conferința raională sau cu alte ocazii, să ia măsurile care se impun pentru ca ele să constituie cu adevărat o contribuție în munca organizației raionale a U.T.C.

LAL ROMULUS
N. CONSTANTIN

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri ZILNIC inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

INFORMAȚII • INFORMAȚII

ACTUALITATEA

Recepție cu prilejul

aniversării

eliberării Poloniei

Cu prilejul sărbătorii naționale a eliberării Poloniei și a mileniului statului polonez, vineri după-amiază, ambasadorul R. P. Polone la București, Wiesław Sobierajski, a oferit o recepție în saloanele ambasadei.

Au participat tovarășii Gheorghe Rădulescu, Iosif Banc, Vasile Vilcu, Mihai Dălea, Vasile Patilneț, Ilie Murculescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de știință și cultură, ziariști.

Au luat parte șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

S. ra, cu același prilej, ambasadorul Wiesław Sobierajski, a vorbit la posturile noastre de radio și televiziune.

Un util schimb de experiență

La întreprinderile textile din Galați a avut loc de curând un util schimb de experiență pe tema: „Organizarea științifică a producției și muncii în ramura textilă și confecții”.

Au luat parte conducători ai întreprinderilor textile Galați, ai fabricilor de confecții Focșani și Brăila, reprezentanți ai întreprinderilor „Năvodul” și Plase pescărești-Galați.

În cadrul schimbului de experiență s-au înțeles multe referențe printre care: „Organizarea științifică a muncii în întreprinderile textile Galați” și „Eficiența organizării științifice a producției în fabrica de confecții Brăila”, „Măsurile luate pentru realizarea parametrilor proiectați la fabrica de confecții Focșani”, „Rolul disciplinei socialiste a muncii în ansamblul organizării științifice a producției”. — (V. MOINEAGU).

Noi cămine studențești

Complexul social studențesc din centrul universitar Timișoara s-a mărit de curând cu încă trei blocuri-cămine, având o capacitate totală de 1.200 de locuri.

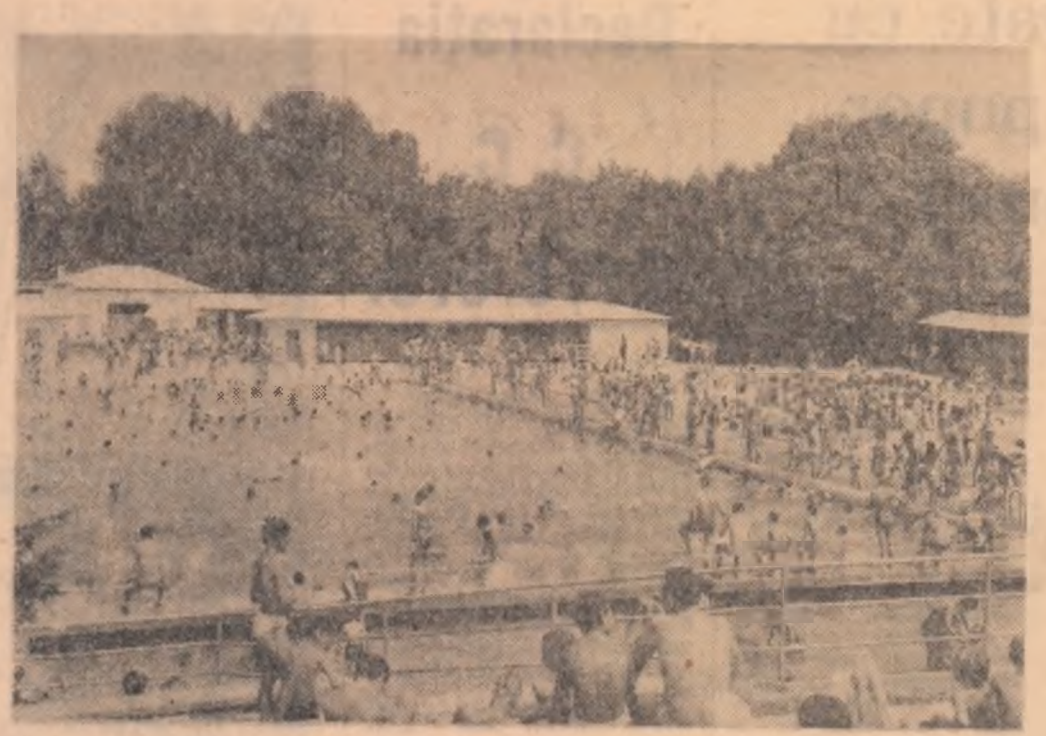
Noile clădiri cuprind pe lângă camere confortabile, săli de lectură, biblioteci și alte încăperi destinate utilităților gospodărești ale viitorilor locatari. Alte patru blocuri similare, cu aproape 1.600 de locuri, și o cantină modernă, unde vor putea servi masa 3.000 de studenți, se află în construcție.

Vineri dimineața a părăsit Capitala dr. Houshang Nahavandi, ministrul dezvoltării și locuințelor din Iran, care la invitația ministrului industriei construcțiilor, Dumitru Mosora, a făcut, împreună cu soția, o vizită în țara noastră între 12 și 22 iulie a.c.

„PORTILE DE AUR”

esle titlul unei ample culegeri de cîntece pentru tinerii apărută zilele acestea la Editura muzicală. Editată în excelente condiții grafice, culegerea cuprinde partitura și textele unor înaripate cîntece de masă semnate printre alții de Ioan Chirescu, Sabin Drăgoi, Gh. Dumitrescu, H. Jereș D. Bughici, S. Sarchizov, G. Derlețeanu.

La Mamaia, în holul hotelului „Perla” a fost deschisă expoziția filatelică „Litoral ’66”. În 28 de panouri sînt expuse peste 3.000 de mărci postale românești și străine pe teme: „România, țara turismului”, „Flora”, „Cosmos” și altele.

Ul... căldurile!

De la corespondenții noștri voluntari

Estrade ale talentelor

„O zi de vară specifică Timișoarei, orașul florilor și al veseliei. Obșnuită pentru mulți, această zi constituie însă pentru muncitorii, tehnicienii și inginerii Uzinelor Mecanice, o sărbătoare și o întrecere.

Totul a pornit de la o inițiativă a uteciștilor din întreprindere și atât că sala de spectacole, minuios pregătită, a găzduit „Dialogul cultural artistic” dintre secțiile Sculerie și Turnătorie.

Competiția mult așteptată începe; entuziasmul concurenților aflați pe scenă devine unanim și se contopește cu cel al celor peste 300 de suporteri veniți să-și încurajeze formația favorită.

Formația folclorică bîndărească „Dialogul cultural artistic” a câștigat concursul și s-a calificat pentru finală. În jurul scenei s-a format un mare grup de spectatori, mulți din ei fiind artiști și muzicanti.

Pe lângă aportul individual al fiecărui participant, la reușita întrecerii artistice de amatori au contribuit și versurile prezentate în montaj de formația Secției Turnătorie.

Cu toate că victoria întrecerii a revenit concurenților Secției Sculerie, diferența minimă de punctaj — un punct — dovedește aceeași bună pregătire a acestor colective artistice și afirmă multitudine talentelor puse în slujba dez-

voltării și pe mai departe a mișcării culturale din uzină.

„La sute de kilometri de înimă Banatului, în alt capăt de țară, aerul sărat, îmbibat de mirosul peștelui proaspăt, răcoarele vechile așezări ale Sulinei — punctul tranzit al Dunării în drumul ei către înspumata Mare.

Transformările survenite în anul din urmă se reflectă în tot ce-i nou în festivalul turgoșor al „Europolișului”.

Despre aceste înnoiri, despre viața și activitatea drobrogienilor au vorbit în versuri sau pe strunele tarafurilor participanții la concursul — dialog dintre casele de cultură din Sulina și Isaccea. De la înălțimea scenei împodobilă sârbătoresc s-a recăutat o simfonie și mîiestria interpretărilor cuceresc auditoriul; sînt aplaudați la scenă deschisă tinerii Viorela Sima, Jurcă Vasile, Konrad Adalbert și Rusu Romulus, cunoscuți încă de la concursurile artistice desfășurate la nivelul fazei originare.

Pe lângă aportul individual al fiecărui participant, la reușita întrecerii artistice de amatori au contribuit și versurile prezentate în montaj de formația Secției Turnătorie.

Cu toate că victoria întrecerii a revenit concurenților Secției Sculerie, diferența minimă de punctaj — un punct — dovedește aceeași bună pregătire a acestor colective artistice și afirmă multitudine talentelor puse în slujba dez-

volvării și pe mai departe a mișcării culturale din uzină.

„La sute de kilometri de înimă Banatului, în alt capăt de țară, aerul sărat, îmbibat de mirosul peștelui proaspăt, răcoarele vechile așezări ale Sulinei — punctul tranzit al Dunării în drumul ei către înspumata Mare.

Transformările survenite în anul din urmă se reflectă în tot ce-i nou în festivalul turgoșor al „Europolișului”.

Despre aceste înnoiri, despre viața și activitatea drobrogienilor au vorbit în versuri sau pe strunele tarafurilor participanții la concursul — dialog dintre casele de cultură din Sulina și Isaccea. De la înălțimea scenei împodobilă sârbătoresc s-a recăutat o simfonie și mîiestria interpretărilor cuceresc auditoriul; sînt aplaudați la scenă deschisă tinerii Viorela Sima, Jurcă Vasile, Konrad Adalbert și Rusu Romulus, cunoscuți încă de la concursurile artistice desfășurate la nivelul fazei originare.

Pe lângă aportul individual al fiecărui participant, la reușita întrecerii artistice de amatori au contribuit și versurile prezentate în montaj de formația Secției Turnătorie.

Cu toate că victoria întrecerii a revenit concurenților Secției Sculerie, diferența minimă de punctaj — un punct — dovedește aceeași bună pregătire a acestor colective artistice și afirmă multitudine talentelor puse în slujba dez-

volvării și pe mai departe a mișcării culturale din uzină.

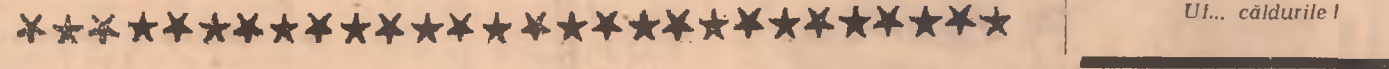
„La sute de kilometri de înimă Banatului, în alt capăt de țară, aerul sărat, îmbibat de mirosul peștelui proaspăt, răcoarele vechile așezări ale Sulinei — punctul tranzit al Dunării în drumul ei către înspumata Mare.

Transformările survenite în anul din urmă se reflectă în tot ce-i nou în festivalul turgoșor al „Europolișului”.

Despre aceste înnoiri, despre viața și activitatea drobrogienilor au vorbit în versuri sau pe strunele tarafurilor participanții la concursul — dialog dintre casele de cultură din Sulina și Isaccea. De la înălțimea scenei împodobilă sârbătoresc s-a recăutat o simfonie și mîiestria interpretărilor cuceresc auditoriul; sînt aplaudați la scenă deschisă tinerii Viorela Sima, Jurcă Vasile, Konrad Adalbert și Rusu Romulus, cunoscuți încă de la concursurile artistice desfășurate la nivelul fazei originare.

Pe lângă aportul individual al fiecărui participant, la reușita întrecerii artistice de amatori au contribuit și versurile prezentate în montaj de formația Secției Turnătorie.

Cu toate că victoria întrecerii a revenit concurenților Secției Sculerie, diferența minimă de punctaj — un punct — dovedește aceeași bună pregătire a acestor colective artistice și afirmă multitudine talentelor puse în slujba dez-

SPORT

DIN AGENDA CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL

● Potrivit dozelor furnizate de comitetul de organizare a celui de al 8-lea campionat mondial de fotbal, la cele 24 de meciuri disputate pînă în prezent au asistat 979.412 spectatori, ceea ce revine la o medie de 40.809 spectatori de fiecare meci.

● Comisia de disciplină a F.I.F.A. a prevenit pe conducătorii echipei Angliei jucătorii Stiles, care a primit avertisment pentru joc dur în meciul cu Franța, este posibil de eliminare la următoarea abateră.

● Trimiși speciali ai agenției France Presse, la campionatul mondial, au stabilit un clasament pe puncte al celor mai buni jucători. După aprecierea ziaristilor francezi, „echipa optimilor” de linia ar arăta astfel: Roma (Argentina) Salomano (Bulgaria), J. Charlton (Anglia), Sestiernev (U.R.S.S.), Marzolini (Argentina), Beckenbauer (R.F.G.), B. Charlton (Anglia), Bene (Ungaria), Eusebio (Portugalia), Rocha (Uruguay), Simoes (Portugalia).

ASTĂZI SFERTURILE DE FINALĂ

La Londra (Anglia-Argentina), Sheffield (R.F. Germania-Uruguay), Liverpool (Portugalia-R.P.D. Coreeană) și Sunderland (U.R.S.S.-Ungaria) se desfășoară astăzi jocurile din sferturile de finală, care, după părerea specialiștilor, „sînt deosebit de interesante”. Cel mai echilibrat joc se anunță a fi cel de la Sunderland: U.R.S.S.-Ungaria. Echipa maghiară s-a pregătit la Newcastle pentru acest joc. „Jucătorii sînt puțin obosiți” — a declarat antrenorul Iloșj Baroly — în urma celor trei meciuri grele din grupă. În plus, 4 jucători sînt accidentați. Este vorba de Matrai, Matheș, Vargh și Naghy. Meciul nostru cu U.R.S.S. va fi foarte dificil, căci vom întâlni o echipă foarte atletică, bine pusă la punct.”

Semne de întrebare în alcătuirea formației are și Alf Ramsey, antrenorul echipei Angliei. „Greaves este lovit din meciul cu Franța la piciorul stîng — a declarat Ramsey — și șansele lui de a juca sînt reduse la jumătate.”

● Comisia de arbitraj a campionatului mondial de fotbal a desemnat arbitrii jocurilor din sferturile de finală. Meciul Anglia-Argentina va fi condus de R. Kreillein (R. F. Germană), iar cel dintre R. F. Germană și Uruguay va fi arbitrat de Georgez J. Finney. Spaniolul Gordeazabal va arbitra întâlnirea U.R.S.S.-Ungaria, iar M. Ashkenazi (Israel) va conduce partida Portugalia-R.P.D. Coreeană.

PE SCURT

● După ce a câștigat turneul internațional de baschet de la Messina, reprezentativa feminină a României participă la un nou turneu ce se desfășoară la Siracusa. În prima zi a competiției, baschetbalistele române au pierdut cu 39-89 meciul cu selecționata Cehoslovaciei. În cel de al doilea joc, echipa Franței a intrat cu 35-31.

● Campionatele mondiale de canotaj academic se vor desfășura în acest an la Bled (Iugoslavia) între 7 și 11 septembrie. Pînă în prezent, la întreceri s-au confirmat participarea 600 de sportivi din 31 de țări, printre care U.R.S.S., Cehoslovacia, Ungaria, S.U.A., România, Danemarca, Franța, Italia, Japonia, Mexic, Canada, Australia, Suedia și Iugoslavia.

● România face parte din grupa a treia, ale cărei jocuri se vor desfășura la Pilsen (Cehoslovacia), alături de echipele Cehoslovaciei, Spaniei, R.D. Germane și Olandei. În primul meci, România va întâlni Spania.

ȘCOALA ȘANTIERULUI

• CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

explicații cu lux de amănunte: — A avut mult de lucru Ionel al nostru. Trebuia să ne înalpinăm două planuri și să ne realizăm sarcinile profesionale și examenele lui să fie trecute cu calificativul briștii „Foarte bine”.

— Si? — N-am dat prea deloc. Ion Stoica e acum student în anul IV la filologie. E un succes, nu?

Ion Cătoiu, secretarul organizației de U.T.C. a îndrăgostit meseria aici, pe șantier. Tulea i-a fost îndrumător în cea de a primii pași. Venise de la școala profesională și nu avea încredere în propriile lui forțe și cunoștințe.

Gheorghe Leonida, locțiitorul de drept al șefului de brigadă intervine: — Meseria de mozaicar n-aș înlocui-o cu alta. Are o simț întotdeauna cînd noi rămînem singuri în vîntoarele camere și le dăm prima strălucire. Acum, Cătoiu e în timp de geometrie. Sustină că meseria noastră se învâdeste cu geometria. O știți și voi, că nu degeaba e într-a XI-a.

Tradiția e respectată. Sase absolvenți de la școala profesională au fost repartizați în brigada fruntașilor. Maria Dona și Gheorghe Dinu s-au și familiarizat cu stilul de muncă existent în brigada.

Dona e singura fată, așa că opinia ei personală interesează: — Mă simt excelent în această echipă. Toți îmi dau ajutor atunci cînd sînt gata-gata să nu respect procesul tehnologic. Școala continuă. Teoria se îmbină simplu, firesc cu dragostea

pentru meseria de mozaicar de care, de ce să nu mă spun, nu am să mă despart niciodată. Sînt fericită că alături de acești tineri vrednici voi sărbătorii prima zi a constructorilor.

Șeful de brigadă are un zîmbet molipsitor. Nicolae Măciucă, mezinul (a împlini de curînd 16 ani) e înscris la cursurile de calificare de pe șantier și azi a uitat caietul de practică la dormitor. Tulea îl dojenește. Mezinul amestecă rușinat mozaicul și nu îndrăznește să ridice capul în sus. Băieții îl privesc cu seriozitate. Și totuși, șeful de brigadă zîmbeste. Complexul școlar M.T.U. se profilează maiestuos pe fundalul ansamblului de locuințe din Balta-Albă. Mașinile cu mozaic au sosit și brigada e din nou în plină activitate.

BACALAUREAT 1966

eforturile pe care le-au depus, în majoritatea lor, elevii școlii pe parcursul anilor de liceu, pentru a-și însuși o cultură generală temeinică. Colaborarea școlii cu familiile elevilor s-a dovedit rodnică și s-a reflectat în creșterea continuă a nivelului de pregătire a elevilor.

Plecînd de la aceste rezultate, cîteva observații cu privire la actualul mod de organizare a examenului de bacalaureat se impun. În acest an, Ministerul Învățămîntului a redus la trei numărul disciplinelor cerute la examenul de bacalaureat față de șapte ce-

rute în 1965. Această măsură a dat comisiilor posibilitatea de a discuta mai mult cu candidații asupra problemelor puse, de a urmări mersul gîndirii acestora mai mult decît al memoriei lor, calitatea mai mult decît cantitatea. La secția reală, candidații au avut două discipline obligatorii (literatură română și matematică) și o disciplină la alegere, dintre fizică, chimie, biologie. Consider că formula cuprinderii unei discipline la alegere în cadrul examenului de bacalaureat este deosebit de utilă pentru procesul de formare a elevului în cursul liceului, pentru că îl orientează spre o alegere din timp, încă din ultimele clase de liceu, a unui domeniu prioritar de preocupări. Ori existența unui domeniu prioritar, alături de ansamblul celorlalte discipline, pe care elevul le studiază în liceu, contribuie la realizarea unui proces mai complet de formare a personalității elevului. Fiește că în viitor colectivul didactic din liceu va sprijini din timp orientarea elevilor și, deci, măsura priorității la alegerea unei discipline la bacalaureat va da toate roadele necesare. Atît reducerea numărului de discipline cerute la bacalaureat, cît și posibilitatea de alegere a unei discipline implică însă completări în programa cerută la disciplinele alocate.

Socotesc necesar ca la fizică să fie cerută întreaga materie studiată în liceu; la fel pentru chimie. Examinarea numai la biologie nu este suficient de concludentă și ar trebui să fie extinsă la întreg domeniul al științelor naturale predate în liceu.

Astfel organizat, conținutul examenului de bacalaureat ar permite candidaților să cuprindă disciplina aleasă în întregul ei, nu fragmentar ca în actuala sesiune, să considere interdependența care există între capitolele disciplinei alocate și nu să izoleze unele capitole de ansamblu, cum s-a procedat acum. Efectele negative ale acestei izolări au reieșit, de altfel, în timpul examenului. Elevii nu au putut să explice o serie de fenomene care se sprijineau pe materia necuprinsă de programa de bacalaureat. Dacă în formula examenului oral la 7 discipline, toate obligatorii, aplicată în 1965, necuprinderea în programa de bacalaureat a unor părți din fizică, chimie, științele naturale, învîțate în liceu, se putea justifica prin considerații de încercare a programelor examenului de bacalaureat, în prezent, în condițiile examenului oral numai la 3 obiecte și a alegerii unei discipline (fizică, chimie, științe naturale), considerațiile de încercare socot că nu mai au valabilitate.

...DAR PROMISIUNILE AU FOST MAI MARI

ral-sportivă reușită. Pentru tineri va fi un bun prilej de a se cunoaște mai bine, de a participa și asista la programul sportiv și artistic pregătit,

de a petrece o duminică în mod plăcut și înstructiv.”

Prima parte a programului a început cu manifestările sportive anunțate în program. Au fost meciuri de handbal, disputate, interesante reprize de lupte și box.

Recapitulînd felul în care s-a desfășurat programul sportiv este necesar totuși să spunem că stabilit în principiu bine, lucrurile nu s-au desfășurat conform așteptărilor. Nimeni nu s-a mai interesat de desfășurarea propriuzisă a programului. Într-un loc se juca handbal, în același timp pe ring se desfășurau întreceri luptătorilor care nu se știe cum erau toți de forțe egale, arbitrul a dictat numai meciuri nule, cum s-a înălțat și la meciurile de box, spre nedumerirea spectatorilor care erau maiori uneori la diferențe vizibile sub raportul forței la protagoniști, și care în cele din urmă au renunțat în mare parte să mai asiste la o întrecere de „opețetă”.

În partea a doua a programului au figurat numere deosebit de reușite cum au fost cele realizate de corul colectivităților din Hășchio, format din 120 de persoane care a cucerit prin armonia dintre compartimente și prin acuratețea interpretării, trio vocal format din Aurelia Crețu, Rodica Crețu și Elena Bestic, echipa de dansuri românești a Casei regionale de cultură Sf. Gheorghe.

Și în această parte a programului carentele de organizare s-au făcut însă simțite. Nu toate formațiile anunțate s-au produs pe scenă, dansatorii unor echipe nu erau de forțe egale, (unele echipe au venit cu masina, cu întîzire).

De neînteles rămîne renunțarea la un punct din program: Parada portului popular, cu atît mai mult cu cît dansatorii erau costumați în minunate

costume populare românești, maghiare și germane, vestite prin îmbinarea armonioasă de nuanțe prin pitorescul lor.

Alexandru Motroașcă, muncitor la Uzinele „Steagul roșu” imi spunea că inițiativa Comitetului raional U.T.C. Sf. Gheorghe, trebuie continuată, cu un plus de grijă însă pentru respectarea celor anunțate și a organizării acestui gen de manifestări foarte utile.

pentru că tinerii să-și petreacă într-adevăr timpul liber în mod plăcut și instructiv. „Manifestarea cultural-sportivă și-a atins în linii mari scopul: tinerii au venit în număr mare, deși tinerii acestora putea deveni neîncăput dacă mobilizarea s-ar fi făcut cu mai mult suflet; și au asistat la jocuri sportive, la un program artistic, în bună parte reușit. Pe parcurs însă s-a pierdut aerul festiv și tinerii au simțit acest lucru imediat. Dovadă și interesul lor mai scăzut pentru restul programului”.

De aceeași părere a fost și Elena Contingiu, elevă la liceul din Feldioara, care a spus că „elevii de la liceu puteau să fie antrenati în această acțiune mult mai mult”, și alți tineri colectiviști sau muncitori de la Fabrica de cărămizi „Reconstrucția” cu care am discutat la sfîrșitul duminicii culturale-sportive, dornici ca asemenea manifestări să capete un caracter permanent.

Într-un sat cu nume de cîntece

dovedit celor din Dor Mărunt că rezultatele obținute le sînt de un folos deosebit. „Virtuțile” din fiecare sînt sau hibrid cu evidență strictă pe

COLIBA UNCHIULUI TOM rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21).

BĂIEȚII DE LA TONOMAT rulează la Republica (orele 8; 10; 15; 20; 21). Festival (orele 8; 11; 13; 16; 18; 20; 21).

COPLAN ÎSI ASUMĂ RISCUL rulează la Luceafărul (orele 8; 10; 11; 13; 16; 18; 20; 21). Capitol (orele 8; 11; 15; 18; 21). Modern (orele 9; 11; 15; 18; 20; 21).

MISIUNE EXTRAORDINARĂ rulează la București (orele 8; 11; 13; 16; 18; 20; 21). Excelsior (orele 9; 12; 15; 18; 20; 21).

PREA TIRZIU rulează la Lumina (orele 8; 11; 15; 18; 21; 24; 25).

ESCROCII DE LA MINĂSTIRE rulează la Victoria (orele 9; 11; 15; 18; 20; 21). Grivița (orele 9; 11; 13; 16; 18; 20; 21). Floreasca (orele 9; 11; 15; 18; 20; 21).

OPERATIUNEA „J” rulează la Unirea (orele 15; 18; 20; 21).

HAI FRANȚA rulează la Central (orele 9; 11; 15; 18; 20; 21).

SERBĂRIILE GALANTE rulează la Unirea (orele 15; 18; 20; 21).

DRAGOSTEA ȘI MODA rulează la Doina (orele 11; 13; 16; 18; 20; 21). Înfrîntura (orele 10; 15; 18; 20; 23).

Cadru din filmul „Băieții de la tonomat”

MONEDA ANTICĂ rulează la Giulești (orele 15; 18; 20; 21). Plăcăra (orele 15; 18; 20; 21).

FĂRĂ PAȘAPORT ÎN TARĂ STRĂINĂ rulează la Perovlar (orele 9; 11; 13; 16; 18; 20; 21). Aurora (orele 9; 11; 13; 16; 18; 20; 21).

ANGELICA, MARCHIZA INGERLOR rulează la Dacia (orele 9; 13; 15; 18; 20; 21). Perentari (orele 10; 15; 18; 20; 21).

NOAPTEA IGUANEI rulează la Viitorul (orele 15; 18; 20; 21).

ACȚIUNEA ZIMBRUL rulează la Cîrșag (orele 15; 18; 20; 21).

INSULELE FERMECATE rulează la Timpuș noi (orele 9-21 în continuare).

IN GENUNCHI MA ÎNTORC LA TINE rulează la Popular (orele 15; 18; 20; 21).

SÎMBĂȚĂ 23 IULIE 1966

15.55: Campionatul mondial de fotbal — 1966: Sferturile de finală; 18.00: Veniți cu noi... în parcul vesel; Poveștile lui Aloșia; Peciți și file îngălbenite; 19.00: Teledurmul; 19.15: Colecții, colecționari, pașiumi; 19.35: Preludiu „Mamaia — 1966”; 19.45: Actualitatea cinematografică; 20.00: Tele-enciclopedică; 20.00: Documente de piatră; 21.45: Memoria peliculei; 22.15: Film: „Sfîntul”; 23.05: Telesport; 23.15: Teledurmul; 23.25: Buletinul meteorologic.

Solidaritate cu eroicul popor vietnamez

Vineri la Pekin a avut loc un mare miting de solidaritate cu lupta eroică a poporului vietnamez. Au luat parte Liu Sao-și, Ciu En-lai, Ciu De, Den Siao-pin și alți conducători de partid și de stat chinezi. În cuvântul rostit la miting, Liu Sao-și, președintele R.P. Chineze, a arătat că poporul și guvernul chinez condamna în modul cel mai aspru agresiunea imperialismului american în Vietnam, escaladarea fără scrupule a războiului. Poporul chinez — a spus vorbitorul — este hotărât să acorde întregul sprijin necesar poporului vietnamez în lupta sa dreaptă pentru apărarea patriei, pentru izgonirea agresorilor, pentru salvarea națională.

Reprezentanții mișcărilor de eliberare națională din Asia și Africa, acreditați la Alger, au difuzat, cu prilejul aniversării a 12 ani de la semnarea acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, o declarație în care sprijină lupta poporului vietnamez, subliniind că problema vietnameză poate fi rezolvată numai pe baza celor patru puncte ale guvernului R.D. Vietnam și a celor cinci puncte ale declarației Frontului Național de Eliberare din Vietnam de sud. De-

clară cheamă popoarele și forțele progresiste din întreaga lume să acorde ajutor poporului vietnamez pentru a alunga definitiv pe agresorii americani de pe teritoriul Vietnamului.

Cu ocazia împlinirii a 12 ani de la semnarea acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, în capitala Republicii Chile a avut loc un miting de protest împotriva agresiunii americane din Vietnam. În numele partizanilor păcii și al poporului chilian, Olga Poblete, președinta Organizației Mișcarea chiliană pentru pace, a cerut încetarea agresiunii americane și respectarea cu strictețe a acordurilor de la Geneva. „Acțiunile războinice ale S.U.A. în Vietnam, a declarat ea, constituie o amenințare a păcii în întreaga lume”.

La Essen, unul dintre cele mai importante centre industriale din bazinul Ruhr, a avut loc o demonstrație de protest împotriva agresiunii americane în Vietnam. Participanții au străbătut străzile orașului, purtând pancarte pe care se putea citi: „Vietnamul de sud este un Osviecim american”, „Acțiunile americanelor în Vietnam constituie crime de război”.

Acțiuni ofensive ale patrioților sud-vietnamezi

Coroșienții de presă transmit de la Saigon noi amănunte în legătură cu acțiunile ofensive pe care patrioții sud-vietnamezi le lansează conștient asupra forțelor americane.

În noaptea de joi spre vineri, menționată agenția FRANCE PRESSE, unitățile patriotice au atacat o companie însărcinată cu paza unui pod, deosebit de important din punct de vedere strategic, situat la numai 7 kilometri depărtare de Saigon. Podul a fost aruncat în aer, iar compania, a declarat un purtător de cuvânt american, a suferit pierderi „foarte grele”. De notat că acest pod se află într-o regiune considerată absolut sigură de către comandamentul american.

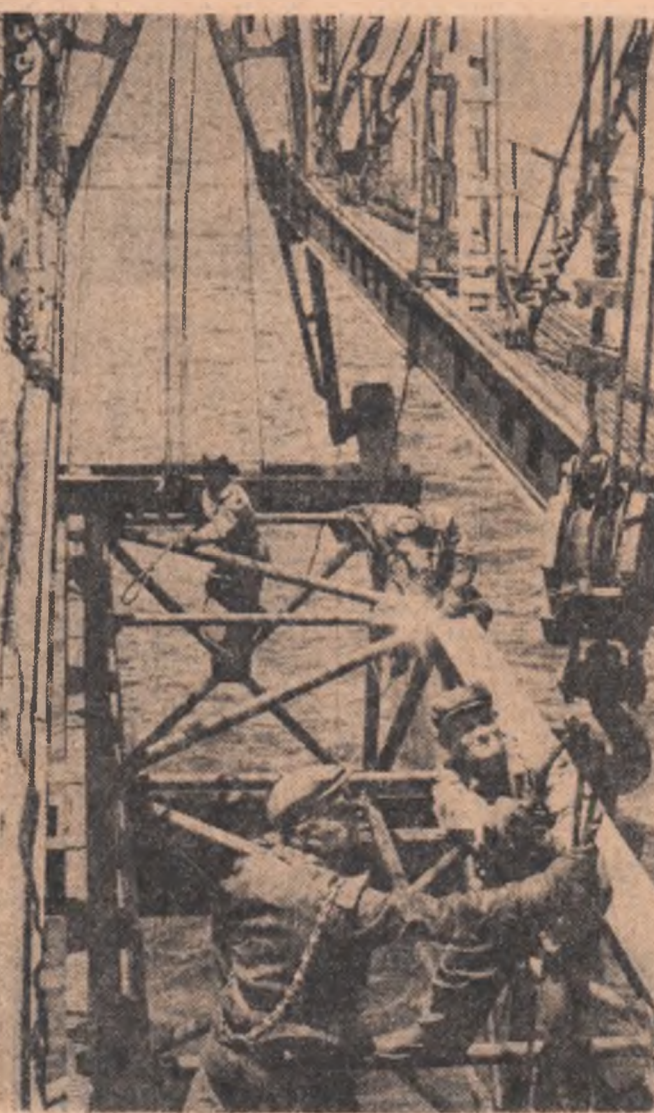
În cursul aceleiași nopți, puternice ciocniri au fost semnate din nou în apropiere de Quang Tri, unde se află mobilizate impresionante efective americane angajate în cadrul

operației „Hastings”. Forțele patriotice au atacat pozițiile deținute de un batalion american provocându-i pierderi „moderate”.

Declarația C. C. al P. S. U. G.

BERLIN 22 (Agerpres). — Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G. și Consiliul de Miniștri al R.D. Germane au dat publicității o declarație în care subliniază că, prin documentele adoptate, statele participante la Conferința de la București au dat un răspuns limpede și constructiv în probleme de politică internațională hotărâtoare. Declarația cu privire la agresiunea S.U.A. în Vietnam și Declarația cu privire la întărirea păcii și securității în Europa prezintă un program realist de pace, pentru încetarea războiului barbar al S.U.A. împotriva Vietnamului, zădărnicierea politicii agresive a militaristilor vest-germani, slăbirea treptată a încordării internaționale și a pericolului de război, asigurarea păcii și securității.

În declarație se arată că C.C. al P.S.U.G. și Consiliul de Miniștri al R.D.G. vor acorda în continuare ajutor material și politic poporului vietnamez ca urmare a noii faze a agresiunii americane. Declarația cu privire la întărirea păcii și securității în Europa corespunde atât intereselor tuturor statelor europene, cât și intereselor naționale ale poporului german. R.D. Germană va depune toate eforturile în scopul traducerii în viață a programului constructiv de acțiune cuprins în Declarația de la București, în interesul păcii și înțelegerii între popoarele și statele europene.

Mișcare revendicativă a muncitorilor agricoli italieni

Mișcarea revendicativă a muncitorilor agricultori din Italia ia amploare. La Modena, Arezzo și în numeroase alte localități italiene au avut loc demonstrații și mitinguri la care au participat milioane de țărani, cerând guvernului să adopte măsuri urgente în vederea îmbunătățirii situației lor.

R.S.S. AZERBAIDJANA. Petroliștii din raionul Mării Caspice valorifică cu succes zăcămintul marin din raionul Sangaciamare. De pe insula pe piloni care se află în largul mării, se construiesc în două direcții — spre uscat și spre insula Bulla, două străzi — estacade maritime de oțel. În fotografie: imagine de la construirea uneia din aceste estacade.

Tratative dificile

Printre măsurile de austeritate anunțate de guvernul britanic în vederea redresării situației economice țării și salvării cursului lirei sterline se află și cele privind reducerea unor cheltuieli efectuate peste hotare. Una dintre aceste măsuri privește întreținerea trupelor engleze din Germania occidentală.

Guvernul de la Londra a anunțat că va dispune retragerii unei părți a trupelor situate pe Rhin în cazul în care guvernul vest-german nu își va asuma noi obligații pentru finanțarea cheltuielilor cerute de prezența celor 55.000 de soldați britanici. În vederea realizării economiilor preconizate prin reducerea efectivelor de pe Rhin, la Bonn a avut loc o întrevedere între ministrul britanic al finanțelor, Callaghan, și colegul său vest-german, Dählgruen. Oficialitățile britanice au formulat soluții alternative. A-coperirea cheltuielilor să se facă integral de către R.F.G. pe calea unor comenzi de armamente în Anglia, egale cu jumătate din cheltuielile de întreținere, iar restul să fie achitat prin plăți directe. În cazul în care această soluție nu ar fi luată în considerare guvernul britanic va opera o reducere a forțelor sale militare din R.F.G. cu un număr de aproximativ 18.000 oameni. Cheltuiala anuală pentru întreținerea trupelor britanice de pe Rhin se ridică, la aproximativ 180 milioane lire. Ger-

Festivitățile de la Varșovia

VARȘOVIA 22 — Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghiu, transmite: Vineri Varșovia a sărbătorit printr-o impunătoare paradă militară și o demonstrație a tineretului, 22 de ani de la nașterea Poloniei populare și 1000 de ani de la întemeierea statului polonez. La ora 10, în tribuna oficială din Piața Palatului Culturii și științei au luat loc Władysław Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Edward Ochab, președintele Consiliului de Stat, Józef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Mi-

niștri, și alți conducători de partid și de stat. Paradă militară a fost deschisă de grupuri de ostași care au defilă în uniforme militare din diferite epoci. Ele au fost urmate de unitățile armatei moderne de azi, înzestrată cu artilerie motorizată, tancuri, rachete și avioane supersonice. După parada militară s-a desfășurat o entuziastă manifestație a 25.000 de tineri, veniți din toate voievodatele țării. Îmbrăcați în costume naționale viu colorate, ei purtau lozinci și grafice care oglindeau succesele fiecărei regiuni.

Cuvântarea lui W. Gomułka

În cuvântarea rostită la sesiunea extraordinară a Seimului, cu prilejul sărbătorii naționale a Poloniei și a milenului statului polonez, Władysław Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., după ce a făcut o trecere în revistă a istoriei Poloniei, a spus: „Noi, generația constructorilor Poloniei socialiste, ne simțim deosebit de scumpe tradițiile și realizările istorice ale poporului muncitor polonez, care, veacuri de-a rândul, a stat cu fermitate pe acest pământ și, suferind jugul exploatarea proprie și a oșezilor al celor veniți din afară, a lăsat ogoarele poloneze, a dezvoltat conștient, a creat bazele vieții materiale a poporului și terenul pentru cultura lui, care a purtat todeauna, în toate epocile istorice, pe umerii săi povara principală a apărării pământului natal”.

W. Gomułka a subliniat că partidul revoluționar al proletariatului Poloniei — Partidul Comunist — a dus o luptă hotărâtă împotriva politicii externe și interne a capitaliști-

lor și moșierilor, a fost organizatorul luptei armate împotriva ocupanților fasciști, s-a ridicat în apărarea drepturilor poporului și a principalelor lui interese. „Datorită socialismului, — a spus vorbitorul, în continuare — Polonia se află pe făgășul cel mai progresist al contemporaneității, în grupul popoarelor care cresc ca niște ciuperci în fața întregii omeniri. Vorbitorul a subliniat necesitatea zădărnirii planurilor revanșarde ale cercurilor militariste vest-germane.

Primul secretar al C.C. al P.M.U.P. a relevat apoi că în cei 22 de ani de la întemeierea Poloniei populare, prin munca unei generații, a fost înțezit și modernizat potențialul industrial al Poloniei.

Subliniind că R. P. Polonă dorește să trăiască în pace și să aibă relații de prietenie cu toate popoarele, vorbitorul a spus în încheiere: „În epoca noastră, echea celei mai mari cotitură din istoria lumii, pericolul unui nou război poate fi preîntâmpinat numai datorită puterii mereu crescânde a socialismului mondial în alianță cu mișcarea națională de eliberare și cu toate forțele iubitoare de pace din lume”.

Sesiunea Comisiei mixte româno- iugoslave pentru Portile de Fier

BELGRAD 22 (Agerpres). — Între 16-22 iulie au avut loc la Belgrad lucrările celei de-a șasea sesiuni ordinare a Comisiei mixte româno-iugoslave pentru Portile de Fier.

Delegația română a fost condusă de ing. Octavian Groza, adjunct al ministrului energiei electrice, președintele părții române a Comisiei mixte, iar delegația iugoslavă a fost condusă de Hasan Šlikaj, adjunct al secretarului federal pentru industrie și comerț, președintele părții iugoslave a Comisiei mixte.

La această sesiune, care a decurs într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, Comisia mixtă a adoptat mai multe hotărâri legate de continuarea lucrărilor sistemului hidro-energetic și de navigație Portile de Fier, pe care îl proiectează și îl execută în comun cele două țări.

Comisia mixtă a constatat că lucrările prevăzute a fi executate în anul în curs se desfășoară în bune condiții și în conformitate cu programul general de execuție al întregului sistem.

Au fost stabilite măsuri suplimentare pentru asigurarea elaborării proiectelor în ritmul necesar execuției.

Comisia mixtă a adoptat, de asemenea, hotărâri referitoare la activitatea organelor sale mixte și a rezolvat problemele tehnice curente.

Tulburări rasiale la New York

Tulburările rasiale declanșate în ultimele zile în S.U.A. s-au extins joi noaptea în orașul New York, unde s-au produs ciocniri între grupuri de tineri negri și albi după ce un copil negru de 11 ani a fost ucis cu un glonte de revolver.

Ziua națională a R. A. U.

Astăzi se sărbătorește Ziua Națională a Republicii Arabe Unite. În această zi se împlinesc 14 ani de la revoluția care, la 23 iulie 1952, a dus la răsturnarea monarhiei. Răsturnarea monarhiei a însemnat încetarea luptei îndelungate dusă de poporul egiptean împotriva dominației colonialiste, pentru libertate și independență națională. O dată cu lichidarea regimului monarhilor venali, sprijiniți de baionete străine, s-a deschis o nouă pagină în istoria multmilenară a Egiptului. Poporul egiptean a pășit pe drumul dezvoltării economice și politice independente.

În cei 14 ani care au trecut au fost obținute realizări importante în lupta pentru lichidarea urmărilor dominației colonialiste, în opera de construcție economică și culturală. S-au dezvoltat o serie de ramuri industriale: mecanică, chimică, petrolieră, construcții de mașini, textile. A crescut venitul național. Însemnate succese au fost dobândite și în domeniul învățământului și culturii. Realizările Republicii Arabe pe calea dezvoltării economice și culturale, a consolidării independenței țării sunt rodul eforturilor întregului popor.

În domeniul politicii externe, Republica Arabă Unită se pronunță pentru coexistență pașnică între state cu orinduri social-politice diferite, aduce o remarcabilă contribuție la lupta pentru pace și colaborare între popoare, pentru lichidarea rușinosului sistem colonial.

Poporul român, tineretul țării noastre urmăresc cu satisfacție munca și realizările poporului egiptean. Între Republica Socialistă România și Republica Arabă Unită s-au stabilit și se dezvoltă relații de prietenie și colaborare rodnică, în interesul ambelor popoare, al întăririi păcii în lume. Schimbul de mărfuri, colaborarea economică și tehnică dintre cele două țări ale noastre cunosc o continuă dezvoltare. Totodată se lărgesc, an de an, schimburile culturale și științifice.

Cu prilejul Zilei Naționale a Republicii Arabe Unite, poporul și tineretul românesc, transmis poporului, tineretului R.A.U. urări de noi succese în înflorirea țării, în lupta pentru apărarea păcii.

EUGEN PHOEBUS

R.A.U.: Imagine din capitala țării — Cairo

În parcul Meiji

În parcul Meiji din capitala Japoniei s-a desfășurat o demonstrație împotriva bombardamentelor pirateresti americane asupra R.D. Vietnam. În fotografie: aspect de la demonstrație

Cu aproape șase ani în urmă, Etiopia și Liberia au înaintat Curții Internaționale de Justiție de la Haga un dosar conținând acuzații împotriva guvernului Republicii Sud-Africane, pentru faptul că acesta a abuzat de mandatul încredințat asupra teritoriului Africii de sud-vest, promovând aici o politică de apartheid și instalând baze militare. La începutul acestei săptămâni, Curtea de la Haga și-a pronunțat verdictul asupra „dosarului Africii de sud-vest”, respingând acțiunea întentată de cele două țări. Acesta hotărâre a provocat un val de proteste în întreaga lume, reducând în actualitate problema Africii de sud-vest.

Situată pe fârmul occidental al continentului, în zona de 824.000 km² și o populație de 525.000 locuitori) Africa de sud-vest este unul din teritoriile a cărei istorie sumbră și-a lăsat adinec pecetea asupra dezvoltării ei. Descoperită în secolul al XV-lea de navigatorii portughezi, cunoscută în perioada următoare dominația colonială a Lisabonei, Africa de sud-vest devine,

la sfârșitul secolului al XIX-lea, posesiune a imperiului german. La sfârșitul primului război mondial, sud-vestul african a trecut sub egida Ligii Națiunilor, ca organizație mandatată. Această țară a atribuit în anul 1920, Uniunii Sud-Africane (astăzi Republica Sud-Africană) cu angajamentul de a-l administra conform principiului dezvoltării și bunăstării a populației.

ne) contolează întreaga industrie extractivă. În agricultura 87 la suta din terenurile proprii-culturilor sunt ocupate de plantații și ferme ale coloniștilor europeni care folosesc munca forțată a băștinasilor. Referindu-se la situația populației africane, Sam Nujoma, președintele Organizației popoarelor din sud-vestul african, a declarat: „Contrar mandatului

să-i reducă la tăcere pe africani. Populația băștinasă s-a ridicat în repetate rânduri împotriva rasistilor sud-africani. Recent, puternice demonstrații anti-rasiste, pentru acordarea independenței au avut loc într-o serie de orașe și, în special, la Windhoek, capitala acestui teritoriu. Împotriva demonstrațiilor, autoritățile au trimis mari detașamente de poliție. În ciuda revendicării

O hotărâre arbitrară

În locul respectării mandatului, guvernele rasiste de la Pretoria au introdus în țara noastră optimizarea și legile segregacioniste, instituția privilegiilor pentru albi și servitiul pentru negri. O minoritate dispune în exclusivitate de bogățiile țării, în timp ce populația țării trăiește în condiții din cele mai mizerabile și mai inumane. Sub acest regim despotice, populația africană este privată de dreptul de vot, constrânsă la muncă forțată, lipsită de dreptul de a se organiza”.

Terorații n-a reușit lor populației, a protestelor opiniei publice africane și internaționale, regimul rasist sud-african considerat de comunitatea internațională drept un flagru. Acțiunea Etiopiei și Liberei a fost considerată ca un nou mijloc de demascare a poliției de apartheid a guvernului Verwoerd. Respingera ei de către Curtea de la Haga (mai ales ca urmare a votului președintelui instan-

țelor populației, a protestelor opiniei publice africane și internaționale, regimul rasist sud-african considerat de comunitatea internațională drept un flagru. Acțiunea Etiopiei și Liberei a fost considerată ca un nou mijloc de demascare a poliției de apartheid a guvernului Verwoerd. Respingera ei de către Curtea de la Haga (mai ales ca urmare a votului președintelui instan-

IOAN TIMOFTE